71STE JAARGANG No. 9117 MAANDAG 6 SEPTEMBER 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Nieuwe ramp treft K.L.M.
„Triton" stort in rivier

's-Gravenhage. — De super-constellation van de K.L.M. „Triton" onder commando van gezagvoerder Viruly, is Zaterdagavond 23.00 uur Curacaose tijd na de start van het vliegveld Shannon op Ierland, door onbekende oorzaak in de Shannonrivier gestort. Aan boord bevonden zich tien bemanningsleden en 46 passagiers. Zeven der bemanningsleden konden zich redden alsmede 22 der passagiers. Waarnemers op het vliegveld Shannon hebben de indruk, dat de „Triton" kort na de start in moeilijkheden kwam te verkeren en dat gezagvoerder Viruly getracht heeft een noodlanding te maken op een modderbank in de Shannonrivier. Viruly zelf werd niet gewond en nam na het ongeluk onmiddellijk de leiding van het reddingswerk op zich. Kort na het ongeluk, dat in duisternis gebeurde, kwam de vloed opzetten, waardoor de „Triton" vrijwel geheel door het opkomende getij werd overspoeld.

Gezagvoerder Viruly en andere crew-leden gered

Uit de eerste berichten blijkt, dat de verongelukte superconstellation Zaterdagavond tegen middernacht van Schiphol was vertrokken met bestemming de Verenigde Staten. Aan boord bevonden zich 42 passagiers, namelijk 23 Amerikanen, tien Nederlanders, 1 Engelsman, 2 Zuidafrikanen, 3 Duitsers, 1 Egyptenaar en 2 Burmezen In Shannon zijn nog vier passagiers ingestapt.

Van de tien Nederlandse passagiers is 1 gered, wiens naam luidt F. de Brouwer.

De omgekomenen

De namen der negen omgekomen Nederlanders zijn: J. Bakker, H. Bakker, A. J. L. Grondhout, de heer en mevrouw W. Kouwenaar, de heer en mevrouw G. O. E. Lignac, mevrouw Scheep en J. A. Brongers. De heer Brongers was chef van de Bataafse Petroleum Maatschappij te Den Haag. Hij zou na een kort verblijf in de Verenigde Staten en Venezuela enkele dagen op Curaçao vertoeven voor besprekingen met de directie en publiciteitsafdeling van de NV C.P.I.M.

De namen der verongelukte bemanningsleden zijn: Van Buren, Westergaard en Helga Loewenstein, resp. stewards en de stewardesse.

De 22 passagiers en 7 bemanningsleden, die het ongeluk hebben overleefd, werden direct naar het hospitaal op het vlieveld Shannon gebracht. Zij hadden vrijwel allen een zenuwshock opgelopen en waren bedekt met een dikke laag modder, zodat in sommige gevallen niet geconstateerd kon worden of zij man dan wel vrouw waren.

De namen der geredde bemanningsleden zijn: A. Viruly, commodore; de vliegers Parfitt, Webbink en Rieman; de radiotelegrafist Oudshoorn en de werktuigkundigen Rademaker en Kievits.

De volgende buitenlandse passagiers zijn omgekomen:

R.F. Hart, US; A.I. Reinfeld, US; dame E. Snyder, US; G. Ibrahim, Egypt; H.K.A. Schultz, US; E.F. Haver, Duitser; H.A. Habig, Duitser; dame H.C.M. Habig, Duitser; Bahan Burma E. Cooper, US; W. Hodson, US; W. H. Coultas, US; D.K. Ellis, Eng.; Mevr. E. Ellis, US; G.W. Swallon, US; Mevr. E.A. Swallon US; G. Croxatto, Italiaan; F.J. Polak, US; mej. G.D.S. Thompson, US; J.A. Cerr, US; dame L. Griffith, US; E. Ettmann, US; H. Soldin, Zuid-Afrikaan; J. Marais, Zd. Afrikaan; mevr. C.H. — CHL. dame S. Ferrington, US; W.G. Tulles, US; dame M. Hyde, US.

De president-directeur van de KLM, de heer Aler, bevond zich toevallig te Dublin en heeft zich onmiddellijk nadat hij van het ongeluk had vernomen, per vliegtuig naar Shannon begeven.

Vliegtuig in de modder

Het eerste nieuws omtrent het ongeluk van de KLM-machine „Triton" op het vliegveld Shannon kwam van een van de geredde bemanningsleden van het vliegtuig zelf, die bij de brandweerafdeling van het vliegveld kwam binnenstrompelen, na meer dan een mijl door de modderige vlakte te hebben gebaggerd. Hij was geheel bedekt met modder en vertelde de brandweerploeg, dat het vliegtuig gedeeltelijk onder water lag en dat de passagiers in de modder zaten.

Een Austervliegtuig, dat direct van een naburig particulier vliegveld opsteeg om naar de overlevenden te zoeken, stortte in de start neer, maar de twee inzittenden konden worden gered.

Volgens mededelingen van geredden ontstond direct nadat het vliegtuig op de modderbank was neergekomen onder de passagiers een paniek. Iedereen stortte zich op de deuren, ondanks de vermaningen tot het bewaren van de kalmte van de bemanning.

De reddingswerkzaamheden werden vertraagd doordat men op het vliegveld niets van het ongeluk wist, totdat een bemanningslid alarm kwam maken.

Intussen hadden de passagiers geprobeerd om in het donker, zwemmende de oever te bereiken. Sommigen slaagden daarin, anderen wisten een plaats te bemachtigen in de twee rubberboten van het vliegtuig.

Het toestel zelf zakte snel weg in de modder en bij hoog tij enkele uren na het ongeluk was het vrijwel geheel overspoeld.

Omstreeks het middaguur waren reddingsploegen nog steeds aan het zoeken in het modderige water van de Shannonrivier, waarbij zij gehandicapt werden door de vloed.

Op het vliegveld zelf was in allerijl een noodhospitaal ingericht.

Van Schiphol zijn achttien KLM-officials, twee vertegenwoordigers van de Rijksluchtvaartdienst en acht journalisten met een extra vliegtuig naar Shannon vertrokken. Zij hadden rubberlaarzen en ander materiaal meegenomen.

Vliegtuig was een superconstellation

De L 1049 Super Constellation, die sinds het vorige jaar bij de KLM wordt gebruikt, is voorzien van vier motoren van het nieuwste type Wright Compound en gebouwd in de Lockheedfabrieken in Burbank in Californië.

Het toestel kan met een kruissnelheid van 500 km. per uur en een grote lading (ruim 80 passagiers en 2000 kg. vracht) over zeer grote afstanden (meer dan 4000 km.) zonder tussenlanding vliegen. De KLM heeft thans elf superconstellations in dienst.

Ongeluk een raadsel

In aansluiting op bovenstaande wordt nog geseind, dat voor zover thans bekend uit de verklaringen afgelegd door de geredde bemanningsleden tegenover de president-directeur van de KLM, de heer Aler, die inmiddels op Shannon is aangekomen, geen hunner tijdens de start, die zoals gebruikelijk bij duisternis op de instrumenten plaats had, iets abnormaals heeft geconstateerd. Voor het te water raken van het vliegtuig vlak na de start kon de bemanning tot nu toe dan ook geen enkele verklaring geven.

Inmiddels is overeenkomstig de internationale regels een Ierse commissie van onderzoek onder leiding van de heer O'Sullivan haar werkzaamheden begonnen, bijgestaan door deskundigen van de Nederlandse Rijksluchtvaartdienst en de KLM. Deze commissie maakte omtrent haar bevindingen nog niets bekend. Zij zal hedenavond bij laag water trachten het onderzoek bij het wrak voort te zetten.

De namen van de geredden luiden: H. E. Hart, F. A. Reinseld, E. Snijder, E. F. Haver, C. Platz, D. K. Ellis, G. W. Swallon, E. A. Swallon, G. Croxatto, J. A. Kerr, E. Bettmann, H. Soldin, J. Marrais, C. J. M. Darrington, C. H. Farrington, C. H. L. Farrington, F. Farrington, E. Carlin, J. Lammy, E. Lammy, C. L. Meyer en F. de Brouwer.

Personalia

Onder de omgekomen Nederlanders bij de ramp met de KLM-machine „Triton" bevond zich — zoals gemeld — Prof. G. O. E. Lignac, geboren op 30 Augustus 1891 te Pasoeroean. Prof. Lignac werd in 1923 privaat-docent aan de Leidse Universiteit en volgde in Juli 1934 Prof. dr Tendeloo op als hoogleraar in de ziektekundige ontleedkunde, de algemene ziektekunde en de gerechtelijke geneeskunde aan de Leidse Universiteit. Hij deed belangrijke onderzoekingen op het gebied der leuceaemie. Zijn echtgenote mevrouw Lignac—van Einthoven is met hem omgekomen.

Prof. dr Willem Kouwenaar werd op 28 Juli 1891 te Nieuwkoop geboren. Hij was jaren lang directeur van het pathologisch laboratorium te Medan. Later werd hij buitengewoon hoogleraar in de tropische hygiene aan de Amsterdamse Universiteit en hoofd van de afdeling tropische hygiëne van het Indisch Instituut. Met hem verloor ook mevrouw Kouwenaar het leven.

Passagier verdrinkt op moment dat reddingsboot arriveert

Shannon. — De president-directeur van de KLM Aler deelde mede, dat de „Triton" volgens de bemanningsleden op volkomen normale wijze des ochtends om half vier (pl. tijd) was opgestegen. De snelheid, waarmede het toestel zich van de grond verhief, werd door de bemanningsleden unaniem op circa 320 km. per uur gesteld, hetgeen normaal is voor een machine, die na een tussenlanding weer opgestegen. Over de bereiken hoogte wijken de meningen uiteen.

Na circa één of hoogstens twee minuten raakte het toestel voor ieder totaal onverwacht met de staart in het water. De machine stampte, gleed door op het water met alle vier de motoren voluit draaiende en zakte toen sterk remmend af tot zij stilstond in de modder.

Het punt waarop dit geschiedde ligt bijkans twee mijlen van het einde van de startbaan.

Volgens de heer Aler kon de Triton onmogelijk veel hoogte hebben bereikt. Het toestel is dus vrijwel onmiddellijk na het verlaten van de startbaan zonder hoogte te bereiken neergekomen op het water van de Shannon rivier. Op het moment bevond de rivier zich bij opkomend getij, doch het water op de zandbank was nog niet hoog.

Zo onverwacht geschiedde het ongeluk, dat bijvoorbeeld de boordwerktuigkundige Rademaker reeds bezig was met het noteren van de normale administratieve gegevens. Hij vertelde aan zijn president-directeur: „Wij stonden plotseling met een schok stil, terwijl ik meende dat wij vrij hoog in de lucht zaten. Zelfs op dat moment wist de bemanning in de cockpit nog niet dat de machine midden in de rivier stond. Eerst toen een van de vliegers de deur naar de cabina opendeed en daar water naar binnen zag dringen begreep hij wat er aan de hand was."

Volgens de heer Aler is de dood van de passagiers en drie bemanningsleden te wijten aan het feit dat zij bedwelmd zijn door de bijzonder sterke benzinelucht, die onmiddellijk na het ongeluk de cabine vulde. Na korte tijd was de cabine bijna tot aan het dak met water gevuld, waardoor zij in bewusteloze toestand moeten zijn verdronken. Twee passagiers klommen door de ramen en aangezien zij slecht zwemmen konden waadden zij door het tot aan de borst staande, nog steeds stijgende water naar de staart, waar zij zich vastklemden aan de radioantenne. Wel probeerde gezagvoerder Viruly, die in een der rubberbootjes zat, hen te bevrijden, maar de stroom was zo sterk, dat dit niet gelukte. Een van deze twee hield zich bijna vier uur lang bij de staart boven water en werd toen door een reddingsboot gered. De ander verdronk op het moment dat de reddingsboot nog op drie meter afstand was.

Rapport over voetbal tegen Suriname

Sloeg Matrona toch het eerst?

Paramaribo. — De ANP-correspondent te Paramaribo seinde, dat het op last van Landsminister Ensberg ingestelde onderzoek naar het incident in de tweede voetbalwedstrijd Suriname—Curaçao heeft uitgewezen, dat de Curaçaose speler Matrona de scheidsrechter een klap heeft gegeven, waarna deze onmiddellijk heeft teruggeslagen.

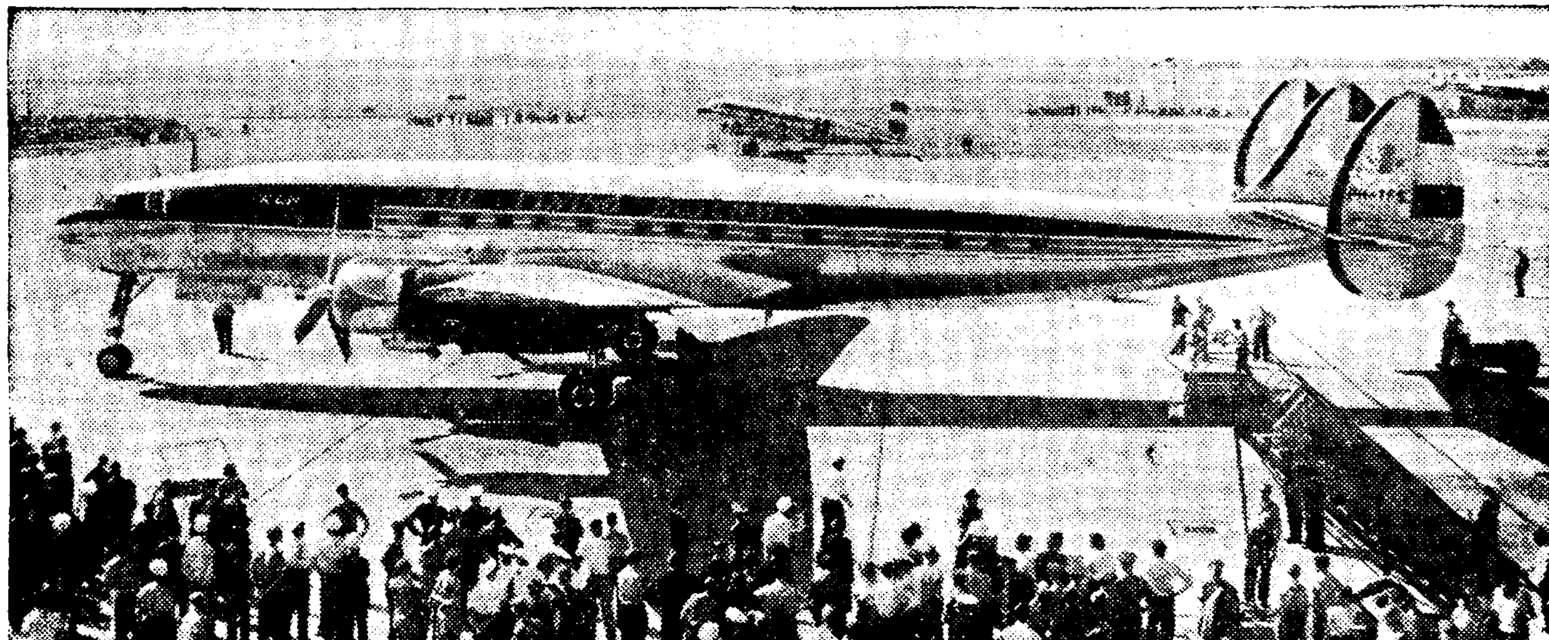
Landsminister Ensberg heeft het resultaat van het onderzoek vastgelegd in een brief, welke hij zond naar de heer Simoons, voorzitter van de JPF op Curaçao met het verzoek deze brief persoonlijk te overhandigen aan de voorzitter van de Antilliaanse regeringsraad, mr. dr. da Costa Gomez.

Wij hebben ons naar aanleiding van dit bericht tot de voorzitter van de C.V.B. de heer Mordy Maduro gewend. Deze zeide, dat naar zijn mening de Surinaamse Landsminister van Justitie een eenzijdig onderzoek in deze zaak had ingesteld. Ook op Curaçao zijn personen, die als getuige in deze onverkwikkelijke aangelegenheid kunnen fungeren: doch die niet werden gehoord.

Over zijn persoonlijke mening over het incident wilde de heer Maduro zich niet uitlaten. Hij zeide alleen, dat waar verschillende spelers van het Curaçaose elftal een geheel andere lezing van het gebeuren geven, het op zijn minst twijfelachtig is, of de resultaten van het Surinaamse onderzoek wel overeenkomstig de waarheid zijn.

Weer contact tussen Joegoslavië en Rusland

Londen. — Het contact tussen Joegoslavië en Rusland op handelsgebied, dat verbroken werd in 1950 toen Tito brak met de Cominform is hersteld door de aankomst van zeven Russische economen in Belgrado voor het voeren van besprekingen met Joegoslavische ondernemingen.

Zulk een prachtige KLM-vogel ging met de Superconnie „Triton" verloren, toen dit vliegtuig kort nadat het van het vliegveld Shannon was opgestegen in de Shannon-rivier terecht kwam.

Vlieger Tieman bereikt baggerend door modder en drek het vliegveld

Shannon (Van een speciale ANP-verslaggever). — In een geleend burgerpak vertelde gezagvoerder A. Viruly van de verongelukte „Triton" gisteravond aan de hem met vragen bestormende verslaggevers zijn relaas. Nadat het vliegtuig de landingsbaan had verlaten — aldus Viruly — had hij op de daarvoor bestemde meter aan het rijzen van de naald gezien, dat het toestel normaal steeg. Plotseling ontdekte hij, dat de naald terugliep, hoewel hij voortging het stuur naar zich toe te halen.

In tegenstelling tot de passagiers in de cabine, voelde Viruly in de cockpit wel een hevige schok. „Ik ben een halve minuut of zo bewusteloos geraakt, denk ik, want toen ik bijkwam, zag ik, dat een van mijn collega's de handle van de dinghies al had overgehaald. Wij dreven op het water. Daarna zijn wij als gekken bezig geweest zoveel mogelijk mensen uit de machine te halen en in de boten te helpen. Tot driemaal toe ben ik zelf van uit de dinghies — kennelijk zijn dat de rubberboten — weer terug de machine in gegaan. Daarna kon het niet meer. Het toestel was bijna geheel in het modderige water weggezakt en in de cabine reikte het water en de uit de kapotte tanks gestroomde benzine tot manshoogte. De inzittenden van de boten hebben getracht om het vliegtuig heen te varen, maar het lukte niet wegens de sterke stroom.

Er restte Viruly niets anders dan iedere hoop op redding van nog meer mensen op te geven. Langzaam dreven de boten van de machine weg tot zij bleven steken in de modder. Er werden noodpijlen afgestoken, doch deze bleven onopgemerkt. Het was de vlieger Tieman, die baggerend door de modder en de drek tenslotte het vliegveld wist te bereiken en de brandweer aldaar wist te waarschuwen. Tegen zeven uur kwam er redding opdagen — aldus het relaas van gezagvoerder Viruly.

Gistermiddag om vijf uur was het water door het ebgetij zover gedaald, dat de „Triton" voor een groot deel weer droog kwam te staan. In de cabine stond nog slechts enkele decimeters water. Dit tijdstip had men afgewacht voor het bergen van de verongelukte inzittenden. In totaal werden 25 stoffelijke overschotten van inzittenden naar buiten gebracht en op een platte boot naar de vlieghaven Shannon vervoerd. Een aantal van de omgekomenen vertoonde lichte brandwonden, die veroorzaakt zijn door het hoge octaangehalte van de benzinedampen. Van de 56 inzittenden werden er gisteravond nog twee vermist. Men kan echter als vaststaand aannemen, dat zij niet meer in leven zijn. Een van hen is de man, die zich vergeefs uren aan de staart vastklemde. De ander is waarschijnlijk zonder dat iemand het in de consternatie heeft gemerkt uit de machine geklommen en verdronken.

Smokkel in strategische goederen te La Guaira ontdekt

Caracas. — Blijkens een mededeling van de nationale veiligheidsdiensten van Venezuela is te Caracas een smokkel in strategische materialen met bestemming landen achter het IJzeren Gordijn ontdekt.

In de haven van La Guaira hield de politie een twintigtal personen aan toen zij poogden plm. veertig ton van dergelijke goederen in te laden op het Italiaanse schip „Andrea Gritti" dat via Tanger naar Europa zou vertrekken. De politie kon voorts 65 ton goederen, die in de haven waren opgeslagen, in beslag nemen.

Onder de gearresteerden bevinden zich Francisco Rivero Torres en José Aurelia Cipriano, beiden van Spaanse nationaliteit, die — volgens de veiligheidsdiensten — een grote internationale organisatie leiden.

MIG schiet Amerikaans patrouille-vliegtuig neer

Washington. — Het Amerikaanse ministerie van Defensie heeft medegedeeld, dat een Amerikaans patrouille vliegtuig in de Japanse Zee neergeschoten is, kennelijk door straaljager van het type MIG-15. Negen overlevenden van het vliegtuig zijn in zee opgepikt door Amerikaanse zee-lucht reddingseenheden. Het Amerikaans vliegtuig was een NAVY Neptune op normale patrouille-vlucht. Volgens het ministerie werd het toestel aangevallen op een afstand van ongeveer 10 mijl ten Oosten van Wladiwostok, 4 mijl van het Siberische vasteland. De aanval werd op 4 September jl. om 18 uur pl. tijd uitgevoerd. Een militair is vermist.

Stockholm. — De Tsjechische athleet Emil Zatopek heeft een vergeefse poging ondernomen het wereldrecord 5000 mter, dat de Rus Kuz hem bij de wereldkampioenschapswedstrijden had ontnomen, op nieuw op zijn naam te zetten. Dat neemt niet weg dat de „IJzeren Emil" een schitterende race liep, waarbij hij een tijd maakte van 13 min. 75 sec., zodat hij slechts 4 10 sec. boven het wereldrecord bleef.

Dansende en sprekende poppen

Willemstad. — Voor een goed bezette zaal heeft de bekende C & M Gang gisteravond zijn laatste voorstelling gegeven van dansende en sprekende poppen. De twee Amerikanen hebben veel succes geoogst. Jammer is dat zij hun voorstelling alleen maar in het Engels kunnen geven, de kinderen die gisteravond (en gistermorgen) het Roxy theater bezochten hebben er waarschijnlijk niet veel van verstaan.

Het 20 minuten durende programma was de moeite waard. Daar zijn de twee sprekende poppen die het grootste woord hebben op het toneel, de dansende pop, een grote marionet die Muro laat dansen en buigen dat het een lust is, en dan danst Muro zelf nog een echte Mexicaanse dans. Wij moeten erkennen, hij is er geknipt voor. Met de houten kleppers in zijn handen gaat hij er helemaal in op.

De twee jonge Amerikanen gaan van Curaçao naar Puerto Rico. Waarschijnlijk treden zij nog op voor onze oliegemeenschap, in het Asiento-theater.

Muro weet met het marionettenspel goed raad. De „DOOD" kwam plotseling uit een kist gestapt en danste voor het publiek van Roxy, gisteravond. De C & M Gang oogstte veel succes.

Uncle Elwood heeft heel wat verteld gisteravond in Roxy. Glen Cargyle, de filmster, hield de grappige oude baas op zijn schoot en sprak met hem. Glen liet Uncle Elwood rustig babbelen en verhalen vertellen, o.a. hoe de oude maar nog levenslustige man in de Annabaai was gaan zwemmen en vol olie kwam te zitten.

Verkiezingen in zicht

K.V.P.-candidaten voor het forum

Willemstad. — Gisterochtend hield de Katholieke Volkspartij een Algemene Ledenvergadering op Habaai. Op deze goedbezochte vergadering werden de namen van de Bestuurscandidaten voor de candidatenlijst voor de as. verkiezingen aan de leden voorgesteld. De candidatenlijst werd vervolgens bij acclamatie vastgesteld.

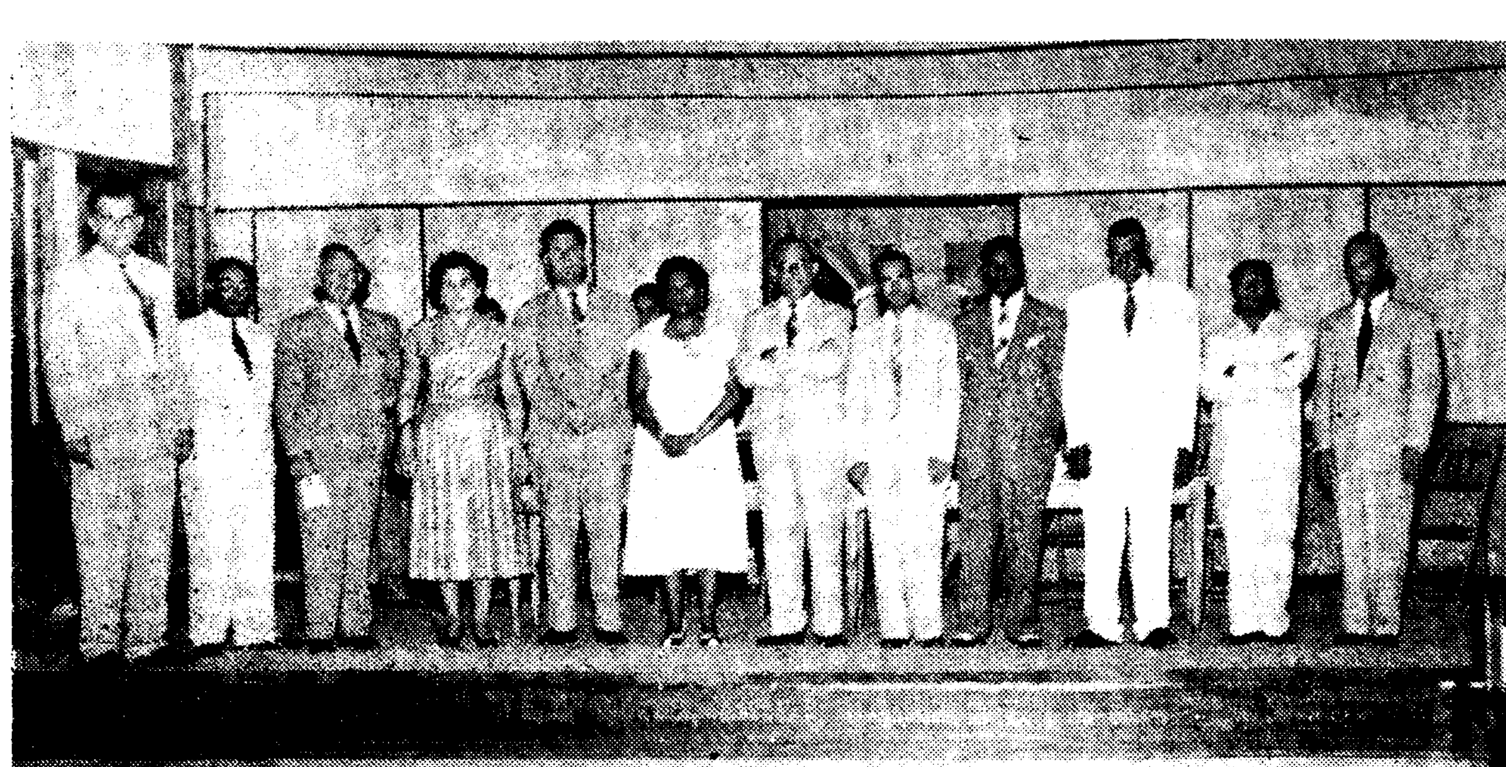
mr I.C. Debrot lijstaanvoerder

Namens de 16 andere candidaten richtte de heer mr. Isaac C. Debrot zich tot het Bestuur en de Leden met een woord van dank voor het vertrouwen in hen gesteld.

De K.V.P. is de eerste partij op de Nederlandse Antillen die haar candidatenlijst voor de komende verkiezingen heeft bekendgemaakt. A.s. Woensdagavond, aldus vernamen wij van het Bestuur van de K.V.P., wordt er op San Matheo (Otrabanda) een Openbare Vergadering gehouden. Op die vergadering zullen de candidaten aan het volk van Curaçao worden voorgesteld.

De K.V.P. lijst ziet er als volgt uit:

1. Mr. Isaac C. Debrot, 2. Elias J. Morkos, 3. Drs. Ben M. Leito, 4. Emiel C. J. M. v.d. Laarschot, 5. Adele M. R. Rigaud, 6. Hendrik M. van Delden, 7. Jossy L. Martina, 8. Rosa M. Panneflek, 9. Pedro M. Maduro, 10. Primitivo A. Nicatia, 11. Enrique R. Goilo, 12. Hypolito D. Feliz (Rojer), 13. Dr. M. R. W. B. Berkenveld, 14. Victor R. Maduro, 15 Thomas I. Janga, 16. Ernesto Zimmerman, 17. Marco Pinedo.

De KVP was de eerste partij in de Nederlandse Antillen, die de candidatenlijst opgesteld heeft. Op de foto zien wij v.l.n.r. de KVP candidaten E. J. Morkos, drs Leito, E. v.d. Laarschot, mej. Adele Rigaud, H. van Delden, mej. Rosa Panneflek, mr I.C. Debrot, P.M. Maduro, Nicastia, Hipolito Royer, dr Berkenveld en Thomas Janga.

Amerikaans marine-vliegtuig verongelukt

Nordfolk. — Een viermotorig vliegtuig van de Amerikaanse Marine is bij Chesepeake, nabij Nordfolk in Virginia neergestort. Naar men aanneemt waren er zeven personen aan boord. Er is weinig hoop, dat een der inzittenden zou zijn gered.

Recht tot het Hart

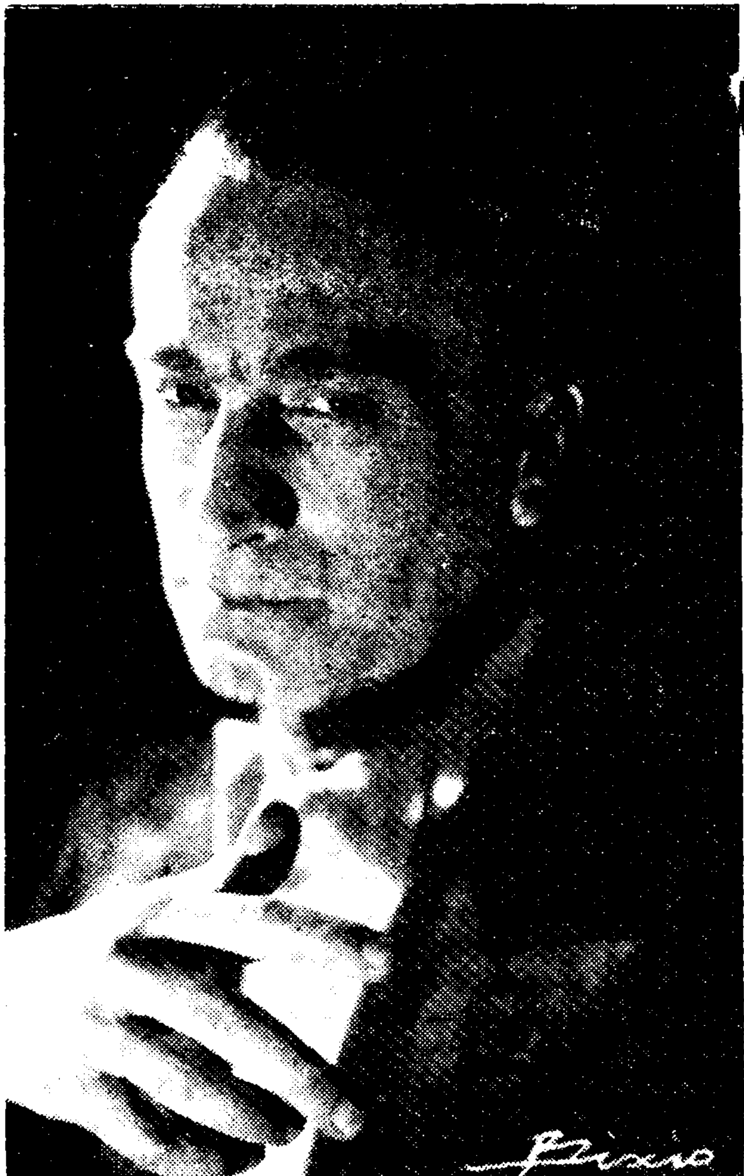
— Het is raadzaam optimistische verwachtingen af te remmen om teleurstellingen te voorkomen.

Groot hypnotiseur Donderdag in Roxy

Dr. Ceccarelli verzamelt gelden voor zijn kliniek

Willemstad. — Het was een trotse heer Moron die ons Zaterdagmiddag aan de echtgenote van een zeer bekende figuur in Zuid-Amerika, Dr Enrico Ceccarelli voorstelde. Dr. Ceccarelli zelf arriveert Donderdagavond om half zeven met de Pan American Airways op Curacao en treedt diezelfde avond nog op in Roxy Theater. Wij zijn Zaterdagmiddag in Hotel Americano in de gelegenheid gesteld om eens wat meer te weten te komen over Dr. Ceccarelli en zijn talent

Hij maakt de reis door Zuid- en Centraal-Amerika om in Italie een kliniek in te richten voor personen die lijden aan memose, geestesstoornissen en zenuwziekten. Hiervoor echter heeft hij veel geld nodig. En daarom heeft hij en zijn echtgenote, de charmante Mrs. Ceccarelli besloten om de tour te maken en op te treden in de verschillende theaters.

ENRICO CECCARELLI
....ongelooflijke dingen....

Op deze manier hoopt de Italiaan aan genoeg geld te komen en gezien de behaalde successen in andere landen komt de kliniek er wel. Dr. Ceccarelli is pas tijdens de oorlog op de voorgrond getreden, toen de Britse troepen Italie overstroomden en hij in zijn huis een Brits officier te huisvesten kreeg. Deze bemerkte het talent van de heer Ceccarelli en riep zijn hulp in voor enkele soldaten die aan neurose leden. Met succes behandelde Ceccarelli velen van hen. Later verzocht de Ensa, een dienst van het leger ter ontspanning van de militairen de Italiaan op te treden voor de militairen opdat deze wat ontspanning zouden hebben. Twee jaar lang werkte Ceccarelli voor hen. Toen kreeg hij een contract om in Londen op te treden. Aan de Universiteit van New York behaalde hij zijn doctorsgraad in de psychologie.

Hij spreekt vijf talen namelijk Engels, Frans, Portugees, Spaans en Italiaans.

Ceccarelli heeft de Masters Degree van de Royal Academy van Rome. Zijn werkwijze is overtuigend. Uit de volle zaal, waarvan gemiddeld zes of zeven procent goede „subjecten" zijn, haalt de hypnotiseur een groep mensen die hij allen tegelijk onder hypnose brengt. Dit is de reden waarom hij niet wil, dat hoge prijzen worden gevraagd voor zijn optreden. Hij zou dan immers geen volle zaal krijgen en dit zou zijn optreden bemoeilijken. Ceccarelli kan zijn subjecten vele dingen laten doen. Bijvoorbeeld laat hij een van hen iets uit het verre verleden vertellen. Wanneer iemand namelijk iets leest blijft hetgeen zijn oog opneemt ergens in zijn hersenen zweven. Het moeilijkste is altijd om precies te herinneren wat of hoe het precies was. Onder hypnose kan de doctor een persoon, die bijvoorbeeld zes maanden piano heeft gestudeerd, prachtig laten spelen.

Er is geen sprake van dat mensen die onder hypnose zijn geweest er enig nadeel van ondervinden. Zoals Mevrouw Ceccarelli ons vertelde, is hypnose goed voor iedereen. Er ontstaat bij een persoon, die onder hypnose is gebracht een langzamer reagerend reactievermogen. Dit verklaart o.a. waarom men iemand, die een prik met een speld krijgt, terwijl hij onder hypnose is, niet direct begint te bloeden. Het hart klopt langzamer, de pols eveneens wat dus betekent dat de bloedsomloop langzamer plaatsvindt.

In Brazilië trad Dr. Ceccarelli op voor het Braziliaanse Ministerie van Volksgezondheid. Overal blijkt dat de vastgestelde termijn van optreden te kort is. In Sto. Domingo had Ceccarelli een contract van twee weken, het is een maand geworden. Zo ook in Haiti en Suriname.

Op Curaçao geeft de hypnotiseur slechts twee voorstellingen van ruim twee uur. Het kunnen er echter meer worden. Bij de voorstellingen gebruikt hij het liefst klassieke muziek.

Mrs. Ceccarelli, die haar man is vooruit gereisd om hier het een en ander in orde te maken, is een Amerikaanse die in 1950 in Italië met de Italiaanse hypnotiseur is getrouwd. Zij ontmoette hem in Chili. Mrs. Ceccarelli maakt het hele tournee van haar echtgenoot mee. Zelf geloofde zij niet in hypnose totdat zij haar echtgenoot ontmoette. Nu is zij gefascineerd door elke voorstelling die haar man geeft. Het is de gewoonte van dr Ceccarelli, dat hij steeds een bezoek brengt aan de bisschop van de plaats waar hij optreedt, om deze uit te leggen wat hypnose eigenlijk is.

Meestal doet hij dat vóór zijn optreden. Op Curaçao echter arriveert hij daarvoor te laat, dus het wordt vermoedelijk wel Vrijdag voor dit bezoek zal plaatsvinden.

Ongetwijfeld wordt het Roxy Theater Donderdag en Vrijdag overstroomd met belangstellenden, die het eerste optreden van een hypnotiseur op Curaçao willen meemaken.

„De Volkskrant" over het Statuut

De grote taak

Amsterdam. — „De Volkskrant" te Amsterdam heeft Zaterdag een hoofdartikel gepubliceerd onder de titel „Grote Taak", waarin o.m. gezegd wordt, dat nu het Koninkrijk Nieuwe Stijl, zich weldra zal aandienen, levende belangstelling zeer noodzakelijk is. Het Koninkrijk nieuwe stijl dient straks gewaardeerd te worden als een kostelijke mogelijkheid om onder wezenlijk andere verhoudingen het Koninkrijk in de twee wereltdelen een nieuw fundament te geven. Dit is een grote opgave, want de nieuwe verhoudingen blijven uiteraard doorwerken Jonge volkeren voelen zich steeds bewuster een deel van hun eigen levensfeer. Suriname en de Antillen worden al van uit die eigen sfeer benaderd.

Naarmate vooral Suriname tot ontwikkeling komt zal het er ook minder voor voelen op Nederland te steunen. Aan de andere kant schept het Statuut ook de mogelijkheid om onderwijl naast oude banden nieuwe banden te scheppen en wel van voldoende sterkte om de volkeren hier en ginds ook te blijven binden, wanneer de oude door de tijd mochten vergaan. Veel zal er van afhangen van de wijze waarop het Statuut in het bestuursvlak tot leven komt. Het Nederlands bedrijfsleven en het Nederlands kapitaal zullen zich met ruime belangstelling op de West moeten instellen, maar zeker niet op de laatste plaats is ook een hecht contact tussen de drie volkeren zelf nodig. Wij hopen, dat voor dit hecht contact straks een basis zal worden gelegd door het bezoek van H.M. de Koningin en de minister-president aan Suriname en de Antillen, zodra het Koninkrijk Nieuwe Stijl een feit is.

Vertegenwoordigingen van het parlement dienen elkaar over en weer te bezoeken. Wij denken aan groter wederzijdse belangstelling van de partijen, verenigingen en instellingen aan contacten waardoor ook de jeugd gelegenheid krijgt elkaar beter te leren kennen.

„De Volkskrant" wijst op de Antillianen, die naar Nederland zijn gekomen voor verdere studie. Hier liggen mogelijkheden, die wellicht nog beter benut kunnen worden, dan tot nu toe, want het Koninkrijk Nieuwe Stijl zal toch vooral gedragen moeten worden door het besef bij de drie volkeren zelf dat het goed en waardevol is om binnen dat Koninkrijk Rijksburger te zijn — aldus „De Volkskrant".

Baseball competitie geopend

(Van onze Sportverslaggever)

Willemstad. — Gistermorgen werd in het Rifstadion een begin gemaakt met de nieuwe baseballcompetitie. De eerste bal werd geworpen door de Dominicaanse Consul Don Julio Espinal. Tevoren vond echter een defile plaats van de verschillende clubs, vergezeld van hun madrinas.

De eerste wedstrijd ging tussen **Lucky Strike** en **Deportivo Venezuela**. Na een spannende wedstrijd wisten de kampioenen van Lucky Strike een 4—3 overwinning te boeken, zodoende een eerste stap in de goede richting makend. De winnende pitcher van Lucky Strike was Gravenhorst, terwijl de verliezer was Oehlers van Deportive Venezuela.

In de middag kregen wij te zien de tweede match van de competitie en wel tussen **Quisqueya** en **Los Tigres.** Het werd een overwinning voor de Dominicanen met 10—7. Winnende pitcher was Bustamante Voor Los Tigres pitchten Salomon America en Richardson. Vooral voor Dorsett (Los Tigres was dit een goede middag; hij scoorde de eerste home-run van de competitie.

Cheli wint Cross country

(Van onze Sportverslaggever)

Willemstad. — Voor de wedloop met hindernissen, die gistermiddag plaats vond, bestond van de zijde der athleten en publiek grote belangstelling. Niet minder dan vier en twintig lopers verschenen aan de start en slechts één deelnemer moest uitvallen wegens een knieblessure, nl. Ruperto Minguel. De eerste prijs ging naar **Cheli**, die een mooie tijd maakte van 11 min., 55 sec. Als tweede kwam over de finish **Sofia** met de tijd van 11.20.9, terwijl **J. Cohrs** werde werd in de tijd van 11.29.4.

Wij wensen de sportclub Huracan van harte geluk met de prestaties van haar athleten, die de eerste en tweede prijs in de wacht sleepten en ook Marinier Cohrs met zijn derde prijs

Carlos Dip geslaagd

Willemstad. — Telegrafisch ontvingen wij bericht uit Nederland, dat onze stadgenoot Carlos E. Dip, werkzaam ten Gouvernement-Secretarie, op 4 September l.l. voor het examen M.O. Staatsinrichting is geslaagd. De heer Dip vertoeft momenteel met zijn echtgenote met verlof in Nederland.

Propaganda voor jeugdzorg

Emmastad. — In een circulaire aan alle C.P.I.M.'ers worden de employé's opgewekt zich als donateur op te geven voor de Stichting Jeugdzorg Curaçao. Zoals onze lezers wel weten, werd deze Stichting op 2 Augustus j.l. in Willemstad opgericht. Het doel van de stichting is zich te belasten met de niet justitiële jeugdzorg, zonder daarbij enig onderscheid te maken naar ras, geloof of stand.

Er wordt gestreefd naar de oprichting en in standhouding van buurt-clubhuizen, speeltuinen, creches, jongens-, meisjestehuizen en het verschaffen van gelegenheid tot ontwikkeling en ontspanning.

De wervingsactie voor de Jeugdzorg Stichting is in handen van de afdeling Industrial Relations van de C.P.I.M..

Op 15 September begint de strijd

Willemstad. — Naar wij vernemen heeft de Gezaghebber van Curacao besloten de politieke partijen toestemming te verlenen met ingang van 15 September tot en met 11 November 1954 iedere dag van de week openbare propaganda vergaderingen te beleggen.

Tot nu toe mochten de partijen één vergadering per week houden.

Op initiatief van de Coca Cola vertegenwoordiger op Curaçao werd Zaterdagmiddag in Roxy een speciale kindervoorstelling belegd, welke een enorm succes was. Aan de jeugdige bezoekertjes werd tevens gratis Coca Cola uitgedeeld. De belangstelling was zeer druk, de uitdeling kon amper worden bijgehouden. Het betekende voor de Coca Cola een goede propaganda.

Europese voetbalclubs naar Curacao?

Willemstad. — Van de zijde van de heer Mordy Maduro, voorzitter van de Curaçaose Voetbal Bond vernemen wij, dat er geen buitenlandse clubs naar Curaçao komen voor December. Dit in verband met de competities voor de plaaselijke clubs. Wel is het CVB-bestuur in contact getreden met enkele Europese voetbalverenigingen, o.a. een Zwitserse en een Oostenrijkse, om deze in December naar Curaçao te laten overkomen voor het spelen van enkele wedstrijden De voetballiefhebbers hebben dus nog wat te goed.

Gele koorts perikelen

Willemstad. — Zaterdagavond voer het K.N.S.M.-schip de „DELFT" komend uit Nederland onze haven binnen. Aan boord bevonden zich enkele passagiers voor Curaçao, en tien passagiers voor Peru. Toen het schip meerde kwam de Gouvernements-havenarts Dr. Pieron aan boord om het Gele koorts certificaat, dat in Trinidad aan de kapitein van het schip is gegeven, te controleren. Het bleek hem toen, dat de tien doorgaande passagiers voor Peru niet ingeënt waren tegen Gele Koorts, reden waarom de passagiers het schip niet mochten verlaten.

Zondagmorgen echter heeft Dr. Pieron de passagiers ingeënt zodat deze niet tot het vertrek van het schip aan boord behoefden te blijven. Het zou o.i. echter beter zijn geweest wanneer deze passagiers van het een en ander op de hoogte waren gesteld voordat zij hier aankwamen. Dan hadden deze mensen geen moeite behoeven te veroorzaken maar konden met een bewijs van inenting zijn gearriveerd.

Directeur Koster terug op Curaçao

Willemstad. — Hedenochtend om half drie is de Directeur van het West-Indisch Bedrijf der K.L.M. de heer Koster op Curaçao teruggekeerd. De heer J. Koster voerde in Nederland zakelijke besprekingen.

West-End overstroomd

Willemstad. — Cinemascope is de laatste dagen bijna een magisch woord geworden. De eerste Cinemascope-film „Knights of the Round Table", die het afgelopen week-end in West End draaide, heeft enorm veel filmliefhebbers getrokken. Alle voorstellingen waren uitverkocht. De directie van het West End-theater komt wel een woord van dank toe, zij heeft haar uiterste best gedaan om alle bioscoopbezoekers tevreden te stellen.

De eerste Cinemascope-film is zeer in de smaak gevallen. De volgende film is „Rose Mary", een showfilm, eveneens in Cinemascope. Deze film draait het a.s. weekend. Ongetwijfeld trekt ook dit filmwerk veel bezoekers.

Leerlingen naar het Stuyvesantcollege

Willemstad. — Hedenochtend om half acht zijn de leerlingen van het Stuyvesantcollege naar de nieuwe school gegaan, het is vandaag de eerste schooldag. Echter, van leren is vandaag niet veel gekomen, de leerlingen werden allen verzameld en de directeur van de school heeft hen toegesproken. De heer Meyer memoreerde de grote moeite, welke het Gouvernement zich heeft getroost om de school klaar te krijgen. De directeur hoopte, dat de leerlingen een goed gebruik van de nieuwe school zouden maken en dat zij tonen zulk een mooie school waardig te zijn. De lesroosters zijn vervolgens uitgereikt en de leerlingen zijn vandaag verder vrij. Morgenochtend beginnen de lessen in de middag bestaat er voor de ouders gelegenheid om de school te bezichtigen. De leerlingen hebben heden de school reeds bezichtigd.

Het weer

Max. temp. 33.4 C (92.1 F), min. 26.2 C (79.2 F) en gem. 29.5 C (85.1 F). Max. wind 18, min. 2 en gem. 11 knopen. Vochtigheid 69%. Helder 5, licht bewolkt 4, bewolkt 10 en zwaar bewolkt 5 uren.

In dienst der gemeenschap

Drie fraters in het zilver

Willemstad. — Woensdag a.s. op het feest van Maria Geboorte, zal het 25 jaar geleden zijn dat Frater M. Serapion, Frater M. Huberto en Frater M. Alipius hun intreden deden in de Congregatie der Fraters van Tilburg.

Frater Serapion kwam in Maart 1936 op Curaçao aan om Frater M. Anthimus op te volgen, die in December 1935 na een korte ziekte overleden was. In Frater Anthimus had het St. Thomascollege een uitstekend onderwijzer verloren, die behalve aan het schoolwerk en de studie, zijn tijd, krachten en talenten wijdde aan de Verkennerij. Frater Serapion bleek al spoedig een waardig opvolger te zijn voor het vele werk dat zijn voorganger kon verzetten. Van 1941 tot 1943 was Frater Serapion Hoofd van de St. Aloysiusschool op Wishi en in 1946 werd hij aangewezen als Directeur van het Fratershuis op Pietermaai en Hoofd van het St. Albertuscollege. Deze school beleefde toen zijn grote groei: in 1948 werd de school gesplitst en trok een deel der leerlingen naar het nieuwe Canisiuscollege op Steenrijk. Maar spoedig bleek een andere uitbreiding nodig en zo verrees aan de Grebelinieweg een nieuw gebouw, waarin de Kopklassen van het St. Albertuscollege onder gebracht zouden worden. Als Overste van het Fraterhuis en Hoofd van het St. Albertuscollege en later van het Mgr. Zwijsencollege heeft Frater Serapion heel wat werk moeten verzetten. Toch vond — ik kan misschien beter zeggen maakte — hij nog tijd om te studeren en vertrok daarom in Maart van dit jaar naar Nederland om zich daar klaar te maken voor zijn examens. Aan Frater Serapion danken we ook voor een groot deel de uitgave van El Puente, een methode voor het vak Spaans op de scholen.

Momenteel verblijft Frater Serapion in Nederland; schriftelijke felicitaties kan men richten aan Grave van Solmsstraat 4, Utrecht of Gasthuisstraat 68, Tilburg.

Frater Huberto viert zijn Zilveren Kloosterfeest op het St. Thomascollege. Geboren in Nederlands Hoofdstad vond hij de Amsterdamse volksaard terug in het Zuiden, door zijn intrede in de Tilburgse Congregatie. In 1937 werd Frater Huberto naar Suriname gezonden en het jaar daarop zette hij zijn reis voort en kwam naar Curaçao, waar hij op Scherpenheuvel belast werd met de leiding van een der technische afdelingen. Sinds 1948 verblijft Frater Huberto op het St. Thomascollege, waar hij met vele en veelsoortige bedieningen belast werd. Hij verdient de lof van zijn medebroeders, niet alleen door zijn bedrevenheid in vele zaken, maar meer nog door zijn bereidwilligheid om overal, altijd en iedereen van dienst te zijn.

De derde Jubilaris is Frater M. **Alipius**, van het St. Albertuscollege Frater Alipius heeft van de 25 jaar kloosterleven er 19 op Curaçao doorgebracht. Hij was achtereenvolgens werkzaam aan het St. Thomascollege de St. Aloysiusschool, St. Thomascollege (kopklassen) en de laatste twee jaren aan het Mgr. Zwijsencollege. In het klaslokaal van Frater Alipius kan men altijd genieten van een collectie aardige tekeningen de afgewerkte en smaakvolle producten van de scholieren verraden de vaardige hand en de getalenteerde aanleg van de meester.

Degenen die Frater Huberto en Frater Alipius wensen te feliciteren, hebben daartoe gelegenheid op Zondag 12 September van 5 tot 6 uur in de namiddag op het St. Thomascollege.

De Koopman van Venetië is niet dood....!

MARCO POLO

Heel Venetië viert het zevende eeuwfeest van zijn geboorte

(Bijzondere correspondentie)

VENETIË,

Er kwamen twee Amerikaanse meisjes aan, met erg blonde haren, rolluiken voor hun ronde gezichten en boeken over kunst onder hun arm. Voor hen begon een gondelier te zingen.

Hij zong met de stem van een gevulde tenor met ringen aan zijn vingers en een gouden ketting over zijn rok-vest; maar hij had de kop van een visser en het postuur van een athleet. Zijn nek was tanig, bruin en gerimpeld en zijn haar werd reeds grijs. Hij ging voor de meisjes staan en spreidde zijn armen uit; zo hard zong hij, want Amerikaanse meisjes hebben Dollars en de koopman van Venetië is nog lang niet dood. Integendeel, hij leeft in de overal, tot bedelens toe opduikende gondeliers, in de obers op de terrassen, die met charmante onbeschaamdheid hun bediening hoger aanslaan dan de waarde van de kostelijke wijn die zij serveren; hij leeft in de geslepen handelaren in de exquise winkels onder de arcaden van het Piazza di San Marco; hij leeft in de runners en in de hele Marken- en Volendamsantekraam, die voor deze hemelse stad aan de Adriatische kust de reden van haar bestaan is gaan uitmaken. Hij leeft echter niet meer in de glans van weleer, toen hij schatten uit alle delen van de wereld vergaarde, toen goud, kostbaar gesteente en zijde zich ophoopten in zijn kelders, toen hij alle wereldzeeën bevoer, intrigeerde en de machtigste was in Europa en het ganse Byzantium; toen hij paleizen liet bouwen en zijn stad de glorie schonk, waar zij thans nog op teert. Die glans van de oude koopman is getaand, evenals de onthutsende pracht van de vele koopmanshuizen in wat nu nog slechts sloppen zijn, is vervallen en verdaan. De gondelier, eertijds een nederige dienstknecht, is onder zijn Alkmaarder kaashoed een uitdagende heerser geworden over de kanalen, waar nu, inplaats van rijkbeladen schoeners en galjoenen, gore, volgepropte rondvaartboten voortploffen en met hun uitlaatstank de kristalheldere zonneluchten tarten. De koopman is een kleine handelaar geworden, die leeft van wat de tourist hem in de paleizen van zijn voorvaderen voor de voeten werpt. En toch is deze stad, deze lichtelijk ontluisterde kapitool van het roemrijk verleden, ons lief. Wellicht houden wij nog meer van die kleine, zwarte, brutale handelaar dan van de rijke kooplui en wij zijn verrukt van dit volgepropte lagunen-eiland, waar men — Oh schamel Amsterdam — de kanalen niet gedempt heeft voor het ijzeren geraas dat tram heet, voor stinkende motor- en bromfietsen, voor zwoele auto's en voor de hartstocht van de Nederlander, de fiets. Een eiland is het gebleven, met alleen maar mensen, kerken, paleizen en water, een enclave, waar de luiheid meer wordt aanbeden dan het vernuft, dat zo vermoeiend is en daar alleen maar zou vernietigen. In dit dorado van haast wellustige zon en weelderige schoonheid herdenkt men in deze maanden met een reeks van meer of minder opzienbarende gebeurtenissen de geboorte van een man, die zeven eeuwen geleden niet alleen de grootste koopman van de geschiedenis, maar ook de grootste zoon van het oude Venetië is geworden. Marco Polo, de man, die de geheimenissen van het Oosten voor de Westerse wereld onthulde, de man die de grootste reiziger van alle tijden wordt genoemd, die een gunsteling was van het Mongoolse hof en, door zijn fantastische verhalen over de verblindende rijkdommen van het Verre Oosten, Hendrik de Zeevaarder, Vasco di Gama en Christoffel Columbus dreef tot het zoeken van nieuwe wegen, om dat uitzonderlijke onbekende te vinden.

Grootste reiziger aller tijden doet Azië voor het Westen leven

Schrijver dank zij kerkerstraf

Venetië stuurt thans geen ontdekkingsreizigers meer uit. Het laat zich ontdekken, zoals het nu ook in een reeks van exposities Marco Polo, die de wereld openlegde, laat ontdekken. Een van de meest interessante exposities is die van de uitgaven door de eeuwen heen, van het waarschijnlijk meest gedrukte, meest gelezen en meest vertaalde boek aller tijden, „Libro delle Maraviglie", het boek der wonderen, ofwel „Il milione", waarin Marco Polo zijn reisverhalen heeft opgetekend.

In de laatste jaren van de dertiende eeuw werd Marco Polo tijdens een slag tussen Venetiaanse en Genuese Galjoenen, die immer een hevige strijd leverden om de verovering en het behoud van de rijkste markten langs de Middellandse Zee, bij Lajazzo door de Genuezen gevangen genomen. Dit voorval zou voor de avontuurlijke Venetiaan, die in de veertig jaren van zijn leven reeds zoveel had meegemaakt, die woestijnen had bereisd en de grootste ontberingen had geleden, niet zoveel betekenis hebben gehad, ware het niet dat in 1298 hij zijn Genuese gevangenschap moest delen met een man uit Pisa, een zekere Rustichello, een man met een middelmatig schrijverstalent.

Om de tijd in zijn naargeestige kerker te doden begon hij met behulp van zijn celgenoot de wederwaardigheden van vijf en twintig jaren reizen door de onbekende streken van gans Azië op te schrijven, meer om daardoor verschoond te blijven van het als maar weer te moeten vertellen aan jonge Venetianen, die niet moe raakten te luisteren naar zijn zeldzame belevenissen en steeds meer wilden weten over de wonderen die hij had gezien, dan om een historisch boekwerk te schrijven, dat de leidraad zou worden voor de Azië-vorsers na hem en dat verslonden zou worden door een ieder die lezen kan.

Onbekende wereld

Voordat Marco Polo zijn reis dwars door het vasteland van Azië maakte, wist het Westen maar weinig over de zonderlinge wereld van de Mongolen en de Indiërs. De oude Romeinen wisten slechts wat hun legioenen erover hadden verteld en wat de Grieken er uit de tijd van de glorieuze tocht van Alexander over hadden opgetekend. Hun nakomelingen ervoeren in hun handel met de steden langs de kusten van de Middellandse Zee dat uit het Aziatische binnenland enorme rijkdommen naar de havens vloeiden, maar verder werd slechts hun nieuwsgierigheid geprikkeld naar wat dat achterland meer te verbergen had. Want het bleef gesloten en wie er vermocht binnen te dringen werd opgeslokt door het mysterie en kwam nooit meer terug. Totdat in de dertiende eeuw Djengis Khan zijn horden voortjoeg, dwars door Azië en Rusland tot voor de poorten van Kiev en later tot in Silezië, waar hem door de heldenmoed van de Polen en Duitsers een halt werd toegeroepen. De Westerse wereld was geschokt en bezeten van angst. Paus Innocentius IV en de Franse koning Lodewijk IX zonden vredesboodschappers naar het verre hof van de grootmongool, mede in de hoop het volk van deze drieste veroveraar te kunnen kerstenen. Onverrichterzake keerden de boodschappers echter terug. Zij brachten aan de Paus en de koning rapporten uit over hun tocht, over de landen die zij hadden bereisd en over de volkeren die zij hadden ontmoet. Merkwaardige documenten die in de Middeleeuwen de kennis over Azië belangrijk hebben beinvloed. Maar zij bleven aan het volk bespaard, bestemd als zij waren voor de hoogste dignitarissen van het Pauselijk en Koninklijk Hof.

De vrome ambassadeurs van Paus en Koning werden echter gevolgd door missionarissen en kooplieden, die vanuit de Levant langzaam het aanvankelijk ongastvrije en onbarmhartige Azië binnendrongen. En in die tijd, rond het midden van de dertiende eeuw, komt de naam van de familie Polo in de geschiedenis. Eerst schuchter, maar later stralend en onmiskenbaar.

Gravure met de beeltenis van Marco Polo in een van de eerste uitgaven van „Il Milione".

Ondernemende kooplieden

De Polo's waren kooplieden, die de Middellandse-Zeekust afvoeren en de rijkdommen van het donkere Azië naar het Westen verscheepten. Twee van hen, Nicolo en Matteo, die hun zaken dreven in Constantinopel en in Soldaja op de Krim, trokken rond de helft van de dertiende eeuw met een grote expeditie Azië in, naar Bokhara en Perzië, waar zij zich aansloten bij een karavaan die een plaatselijke heerser zond naar de grote Chinese keizer Kublai. Deze wijze heerser, nieuwsgierig naar wat de twee Westerlingen hem hadden te vertellen, ontving hen gastvrij aan zijn hof en overlaadde hen bij hun vertrek met geschenken.

Toen Nicolo na een avontuurlijk leven van tien lange jaren weer op het lagunen-eiland Venetië terugkeerde, ontdekte hij dat zijn vrouw de benen had genomen en zijn vijftien jaar oude zoon Marco had achtergelaten. Voortgedreven door onrust aanvaardden de beide broeders weinig later opnieuw de reis naar het hof van Kublai, Khan van de Mongolen, en op die tocht namen zij de jonge Marco mee. Zij trokken door Anatolia, door Armenia, door de grote woestijn van centraal Perzië, door de bergen van Khorassan, de valleien van Hindukush, de hoogvlakten van Pamir, de woestijn van Takla Makan, de verlaten dorre zandvlakte van Gobi, dwars door Noord-China naar de residentie van Kublai-Khan. Zeventien jaar bleven zij daar Zij waren de gunstelingen van de grote keizer en vooral Marco Polo genoot meer voorrechten dan de hoogsten aan het keizerlijk hof. Hij werd belast met eervolle opdrachten die hem in staat stelden heel China te doorkruisen. Hij raakte bekend met de uitgestrekte Aziatische wereld zoals wellicht niemand anders na hem. Toen na zeventien jaren het vertrek was bepaald zond keizer Kublai een beeldschone Prinses onder hun geleide mee, die de vrouw van de Koning van Perzië moest worden. Twee jaar zeilden de Polo's langs de Aziatische kusten, vijf en twintig jaar lang waren zij op reis geweest.

Ongekende interesse

Als eerste West-Europeaan heeft hij streken bezocht, waarvan het Westen het bestaan nauwelijks kon vermoeden. Hij was een man met een ongekend grote interesse voor alles wat zich aan hem openbaarde. Hij stond wijd open voor alle nieuwe indrukken die zich aan hem voordeden en hij was intens geïnteresseerd in de zeden en gewoonten van de volkeren die hij ontmoette.

Wanneer men zijn „boek der wonderen" leest vraagt men zich verbaasd af, hoe het mogelijk is dat een man zoveel kan beleven en zonder moe te worden jaar in jaar uit, vijf en twintig volle jaren lang kan reizen; te paard door de steppen, per kameel door de woestijnen, te voet door de dichte wouden en over de bergen, steeds wakend voor dreigende gevaren, steeds enthousiast, steeds licht ontvlambaar voor al het nieuwe. Ieder ander zou zich in het vreemde gevestigd hebben, zodra hij dat zodanig geexploreerd had dat het hem eigen was geworden, al was het slechts uit angst voor de lange en moeizame weg terug.

Niet Marco Polo. Hij kruiste door de naakte woestijnen van Centraal Perzië, hij bezocht de keten van hoog gecultiveerde steden aan de rand van de Takla Makan woestijn en de gebieden aan de Gobi. Hij trok door de Noordelijke Mongoolse steppen en bezocht heel China, reisde door Tibet en maakte kennis met de primitieve bevolking, stond verbaasd bij de glinsterende tempels in Burma, in die smeltkroes van rassen. Hij zag Java en Sumatra, de kleine eilanden in de Golf van Bengalen, Nicobar en de Andaman eilanden en Ceylon. En hij luisterde intussen nauwgezet naar wat hij van andere reizigers hoorde over Noord-Siberië, over de uitgestrekte ijsvelden, de witte beren en de zwarte vossen die daar huisden, over Japan met zijn gouden paleizen, over Oost-Indië en Oost-Afrika. En dat alles heeft hij beschreven, dikwijls gebrekkig, maar met een groot gevoel voor het detail, voor vreemde situaties, zo zelfs dat degene die het leest, steeds weer wordt meegenomen op die vreemde reizen in een totaal onbekend gebied.

Expositie van uitgaven door de eeuwen heen van „Libro delle Maraviglie"

Wij reizen thans met de Baedecker in de hand, de trouwe gids die ons alle wederwaardigheden over alles zal mededelen. En wij kunnen misschien nog slechts in de ingewanden van Afrika's oerwouden, in de duisternissen van Tibets bergen plaatsen vinden, waar niet vóór ons reeds Amsterdammers hebben gekampeerd. Wij moeten het ontdekte herontdekken. Wij doen „The world in six days" en vinden het vliegen over de toppen van de Himalaya al bijna even belangrijk als een moeizame bestijging, die slechts aan enkele knappe, uitgerekende waaghalzen zal gelukken. Voor ons geen onbekende hoven meer, waar wij als profeten van verre landen zullen worden verwelkomd en als gunstelingen van de keizer mogen ronddwalen. Voor ons nog slechts de koninklijke bezoeken aan het romantiekloze paleis op de Dam en de foto's van liefdes van afgetreden of afgezette vorsten aan de stranden van Capri en Cannes. Wij reizen geen jaren meer om zijde in China te kopen, nu de nylon ons in staat stelt binnen twee uur een schoon hemd aan te hebben. En daarom wordt Marco Polo in onze ogen nog groter, stijgt hij hoger dan Sir Hilary op de Mount Everest, hoewel wij de Nieuw Zeelander graag naast Marco Polo plaatsen, omdat hij in wezen dezelfde is.

Eeuwfeest zonder kransen

Venetië viert nu het eeuwfeest van deze grote reiziger. Geen kransen voor zijn graf echter, want dat is niet meer te vinden. Hij moet in de kerk van San Lorenzo begraven zijn, naast zijn vader Nicolo. Maar in een zucht om deze kerk te restaureren, werden zijn graf en zijn gebeente verwijderd. Zijn woonhuis is al evenmin te vinden. Dat werd twee eeuwen na zijn dood door een verschrikkelijke brand verwoest en op de puinhopen werd het Malibran theater gebouwd. En wie nu in de buurt van de San Crisostomo dwaalt vindt vele stenen waarop staat dat daar het huis van Marco Polo heeft gestaan.

In het trotse Palazza Ducale heeft men een grote Chinese tentoonstelling ingericht, waar een rijke schakering uit de grote Chinese kunstwereld bijeen is gebracht, kostbare zijde-schilderingen, kostbaar aardewerk en zeldzaam beeldhouwwerk. Voorts is er een tentoonstelling van prachtige kaarten van het verre Oosten en ook kan men er dan de kostbare verzameling van uitgaven van „Il milione" zien. Verrukkelijke oude drukken met prachtige miniaturen en zeldzame gravures, waarmee de fantastische avonturen van de grote reiziger zijn uitgebeeld.

Aan deze evenementen, die alle toch slechts zijdelings betrekking op de figuur van Marco Polo hebben — men mist werkelijk een tentoonstelling over de reizen van de man zelf, een uitgebreider illustratie van zijn boek dus — viert Venetië een internationaal theaterfestival, schalt de volgende maand uit de concertzalen contemporaine muziek, is er een filmtentoonstelling en trekt men de mensen naar een tentoonstelling over de ruimtevaart, alsof men daarmede de nieuwe Marco Polo zoekt om voor ons, eenzame westerlingen, de ruimte rond onze aardbol te exploreren. Wij zullen hem met gejuich begroeten....!

JAN VAN BEEK.

In het trotse Palazza Ducale, rechts van de San Marco, is de grote tentoonstelling van Chinese kunst ingericht.

Mevr. Ollier spionneerde

Sydney. — Over de arrestatie van mevrouw Ollier, de tweede secretaresse van de Franse ambassade in Canberra, wordt nader gemeld, dat volgens Petrof mevrouw Ollier inlichtingen over wapenzendingen naar de Fransen in Indochina verschafte, welke hij (Petrof) dan naar Moskou doorzond. De Petrofs zeiden, dat het hoofd van de M.W.D. in Australië, Pachomof, een Tass-functionaris had meegedeeld, dat mevrouw Ollier gesproken had van financiele moeilijkheden. De echtgenoot van mevrouw Ollier, ook een diplomaat, was enkele jaren geleden overleden.

De commissie voor spionnage heeft brieven uit Moskou in bezit, die betrekking hebben op het contact van mevrouw Ollier met personen van andere ambassades en legaties.

India geteisterd door cholera

Calcutta. — Als gevolg van de watersnood, die bereids aan 144 mensen het leven gekost en de tehuizen van 50.000 dorpsbewoners vernield heeft, wordt Noordoost-India bedreigd door cholera- en mond- en klauwzeer-epidemieën.

Het vee sterft in „duizendtallen" in de staat Bihar en blijkens te Calcutta ontvangen berichten zijn 44 personen in de hoofdstad Patna aan de cholera bezweken. De stad Dibroegarh in Assam is door het water van de wassende Brahmapoetra zwaar ondermijnd en de 500.000 inwoners maken zich gereed voor de vlucht. Sinds jongstleden Dinsdag werpen de wanhopige inwoners van Dibroegarh stenen in de rivier om te trachten haar loop te wijzigen, maar volgens de laatste berichten vreet de rivier zich steeds dieper de stad in.

In de naburige staat Orissa heeft de droogte de winterrijstoogst bijna volkomen weggevaagd. Het rijstverlies wordt geschat op ruim 1,5 millioen ton uit een totale jaarlijkse productie van 2 millioen.

„San Salvador" redt bemanning van vrachtschip

Rio de Janeiro. — De Britse tanker „San Salvador" heeft 32 leden van de bemanning van een zinkend Zuid Amerikaans vrachtschip gered bij een dramatische redding in volle zee.

De „San Salvador" was een van de schepen, die de Braziliaanse vrachtboot „Comandante Pessoa" te hulp snelde toen de eerste SOS-seinen werden opgevangen. Het schip was in zinkende toestand nabij Kaap Sao Roque aan de Noord Oost kust van Brazilië.

Er zijn thans nog 15 bemanningsleden aan boord. De laatste berichten zijn, dat de „Commandante Pessoa" snel zinkende is.

Niet krenterig

Publiciteits foto's van een film

De filmliefhebber, die vijf filmfoto's aan een studio vraagt en er [illegible] krijgt, zal zo'n filmmaatschappij misschien van krenterigheid [illegible]. Daarbij verliest hij of zij echter uit het oog, dat het hier niet gaat [illegible] of drie foto's, maar om duizenden en tienduizenden aanvragers [illegible] nog wel meer, die eenzelfde verzoek doen. Bovendien vergeten zij, dat [illegible] gemiddeld een dollar per stuk kosten en, indien het over gekleurde foto's [illegible] delt, niet zelden tien tot twintig dollars per stuk.

Studio fotograaf noodzakelijk kwaad

Wat is immers het geval? Het maken van filmfoto's is niet het werk van de film-makers, maar van de filmpubliciteit, dus met andere woorden: de reclame-afdeling. Die reclame-afdeling neemt daarvoor een fotograaf in dienst en al naar gelang deze meer of minder naam heeft in de foto-wereld is zijn prijs hoger of lager. Die filmfotograaf heeft een drieledige taak. Vooreerst moet hij foto's zien te maken tijdens het vervaardigen van de film. Aangezien echter het „filmen" onder alle omstandigheden voorrang heeft en hij zeker niet altijd de medewerking van een regisseur geniet, moet hij vaak een duivelskunstenaar zijn, om zijn opnamen te maken. De te maken opnamen zijn vooraf aan de hand van het draaiboek met de publiciteitschef besproken.

Ten tweede moet de man foto's zien te maken, die de buitenwereld ongeveer een indruk geven van het privé-leven van de hoofdpersonen, zoals bijvoorbeeld bij het wandelen, eten, zitten, roken, of tijdens het verblijf in een theater, restaurant of park. In ieder geval moeten het opnamen zijn, die door tijdschriften, kranten en bladen met graagte worden gepubliceerd. Het publiek houdt er nu eenmaal van degenen, die voor hun ontspanning zorgen, op hun gemak van naderbij te bekijken.

En ten slotte moet de fotograaf de zogenaamde mode- en portretten-„stills" vervaardigen, waarbij de verschillende hoofdspeelsters in de karakteristieke costumering van hun rol worden gefotografeerd, of op een andere wijze, die de persoonlijkheid goed tot haar recht doet komen. Om dat alles te bereiken moeten zij trachten tussen de speelbedrijven door beslag op de actrice te leggen, wat vaak met heel veel moeilijkheden gepaard gaat. Want over het algemeen wordt de studio-fotograaf als een noodzakelijk kwaad beschouwd, die men, en zeker de opname-staf, liever ziet gaan dan komen.

Misschien zullen de bewonderaars van filmfoto's nu wat meer respect hebben voor de man, die meestal onder de moeilijkste omstandigheden moet werken, om de publieke honger naar filmbeelden te stillen.

Opvarenden van „Commandante Pessoa" gered

Rio de Janeiro. — De 47 opvarenden van het Braziliaanse vrachtschip „Commandante Pessoa" dat veertig mijl ten Noorden van Natal aan de NO-kust van Brazilië op een klip was gelopen, zijn allen gered. De Britse tanker „San Salvador" nam 32 opvarenden aan boord. De resterende vijftien werden gered door het Braziliaanse vrachtschip „Pirangy".

Zeer kort nadat de laatste schipbreukelingen de „Commandante Pessoa" hadden verlaten, verdween het schip in de golven.

Staking verloopt

Rio de Janeiro. — De algemene staking te Sao Paulo, die in de nacht van Woensdag op Donderdag om precies twaalf uur was begonnen vertoonde in de loop van Donderdag reeds tekenen van verloop.

Volgens de vakverenigingsleiders reageren slechts tweederden van de georganiseerde arbeiders op de stakingsoproep en reeds in de loop van gisteren waren weer velen van hen naar het werk teruggekeerd. Bij een botsing tussen de politie en onruststokers werd een man gewond. Verder is alles rustig.

Manilla. — Minister Foster Dulles heeft in een toespraak tot de Raad van het Amerikaans-Philippijns Verdedigingsverdrag verklaard, dat de Amerikaanse strijdkrachten automatisch zullen reageren op iedere aanval op de Philippijnen.

In het zand van MARS

door ARTHUR C. CLARKE

(Vert. door F. van Oldenburg Ermke)

45

Hoewel zij nu zo vaak bijeen waren, kwamen ze nooit meer op dat eerste gesprek terug. Jimmy wist, dat Gibson graag goede vrienden met hem was en verlangde om iets goed te maken van wat er in het verleden was gebeurd. Hij was wel geneigd om dit aanbod op louter onpersoonlijke gronden te aanvaarden, want hij besefte heel goed, dat Gibson veel voor zijn toekomstige carrière zou kunnen doen. Zoals de meeste eerzuchtige jongemensen stak er iets van een berekenend egoïst in Jimmy, en Gibson zou wel een beetje ontdaan zijn geweest over een paar van die berekeningen van Jimmy ten aanzien van de voordelen, welke deze uit zijn bescherming dacht te trekken.

Het zou echter volstrekt niet eerlijk zijn om te veronderstellen, dat deze materiële overwegingen in Jimmy's gedachten de boventoon voerden. Er waren tijden, dat hij Gibson's innerlijke eenzaamheid duidelijk aanvoelde — de eenzaamheid van de vrijgezel, die zich ouder gaat voelen. Misschien besefte Jimmy ook — al was het nog niet bewust —, dat hij voor Gibson de zoon was gaan vertegenwoordigen, die hij nooit gehad had. Het was niet een rol, waar Jimmy nu al dadelijk zoveel voor voelde; toch had hij vaak genoeg medelijden met Gibson en zou hij maar al te blij zijn geweest als hij hem een plezier had kunnen doen.

Het voorval dat een nieuw en volkomen onverwacht element in Jimmy's leven bracht, was werkelijk heel triviaal. Op een middag was hij alleen uit geweest en daar hij dorst had, was hij het kleine café binnengegaan, dat tegenover het gouvernementsgebouw lag. Ongelukkigerwijze had hij daar niet de juiste tijd gekozen, want toen hij rustig een kop thee dronk van de soort, die nooit dichter dan een paar millioen kilometer bij Ceylon geweest was, werd het café plotseling bestormd. De twintig-minuten-rust was aangebroken, als alle werk op Mars stilstond — een maatregel, welke de gouverneur had uitgevaardigd uit arbeidseconomische overwegingen, hoewel iedereen er veel liever de voorkeur aan gegeven zou hebben om het zonder die onderbreking te doen en in plaats daarvan twintig minuten eerder van het werk naar huis te gaan.

Een zo op het oog nogal potig en kordaat vrouwmens van vooraan in de dertig — waarschijnlijk de secretaresse van een hogere ambtenaar —, die tegenover hem zat, was druk aan het praten met een veel jonger meisje, dat aan Jimmy's kant van de tafel plaats genomen had. Het was een hele toer om zich erdoor te wringen, en toen Jimmy zich een weg baande door de drukte, struikelde hij over een uitgestoken voet. Hij greep de tafel vast, toen hij viel en slaagde erin om erger te voorkomen, maar alleen ten koste van een allerpijnlijkste aanraking van zijn elleboog met de glazen plaat van de tafel. In zijn nood vergetend, dat hij niet meer op de Ares was, uitte hij zijn gevoelens door middel van enige welgekozen woorden. Toen, hevig blozend, kwam hij overeind en rende de deur uit. Even zag hij de oudere vrouw, die alle moeite deed om niet te lachen, en de jongere, die geen enkele poging deed om haar lachlust te bedwingen.

En toen, ofschoon het achteraf gezien volkomen onvoorstelbaar leek, vergat hij die twee volkomen.

Het was Gibson, die onbedoeld voor de tweede aanleiding zorgde. Ze waren aan het spreken over de snelle groei van de stad gedurende de laatste paar jaar en vroegen zich af, of dat in de toekomst zo door zou gaan. Gibson had een opmerking gemaakt over de abnormale leeftijdsverdeling, veroorzaakt door het feit, dat niemand beneden de een-en-twintig vergunning kreeg om naar Mars te emigreren — een leemte, welke het hoge geboortecijfer van de kolonie spoedig zou aanvullen. Jimmy had maar half geluisterd, toen een van Gibson's opmerkingen hem plotseling deed opkijken,

„Dat is vreemd," zei hij. „Gisteren zag ik een meisje, dat niet ouder dan achttien geweest kan zijn."

En toen zweeg hij, want als een vertraagde tijdbom sprong de herinnering aan het lachende gezicht van het meisje, toen hij het café uit tuimelde, plotseling open in zijn geest.

Hij hoorde niet, dat Gibson zei, dat hij zich moest hebben vergist. Hij wist alleen, dat, wie ze ook was en waar ze vandaan mocht zijn, hij haar terug moest zien.

In een plaats van de grootte van Port Lowell was het enkel een kwestie van tijd, of de een kwam de ander weer tegen. Daar zorgden de wetten der kansberekening wel voor. Jimmy was echter niet van plan om te wachten, totdat die twijfelachtig onbetrouwbare bondgenoten een tweede ontmoeting arrangeerden. De volgende dag vlak voor de middagpauze zat hij thee te drinken aan dezelfde tafel in hetzelfde café.

Deze niet bijzonder fijngeestige geste had hem heel wat innerlijke onrust bezorgd. In de eerste plaats zou het wel wat al te zeer in de gaten kunnen lopen. En toch — waarom zou hij geen thee mogen drinken in een café, waar het grootste gedeelte van het administratief personeel hetzelfde deed? Een tweede en zwaarwichtiger tegenwerping was de herinnering aan het beschamende voorval van de vorige dag. Doch Jimmy herinnerde zich eens gelezen te hebben dat schone vrouwen gouden harten hebben.

Zijn bange voorgevoelens bleken ongegrond. Hij had zich niet zo druk hoeven te maken. Ofschoon hij wachtte, totdat het café weer helemaal leeg was, viel er geen spoor van het meisje of van haar oudere vriendin te ontdekken. Ze moesten ergens anders heengegaan zijn.

Het was een tegenslag, ergerlijk en vervelend, maar niets om een schrander jongmens als Jimmy uit het veld te slaan. Het was bijna zeker dat ze in het gouvernementsgebouw werkten en er waren uitvluchten genoeg om daar eens een bezoek te gaan brengen. Hij kon iets verzinnen in verband met het innen van zijn salaris, hoewel dit hem waarschijnlijk niet in het heilige der heiligen van de dossiers en de kaartsystemen brengen zou, waar ze vermoedelijk werkten.

Het beste zou zijn om eenvoudig een oogje te houden op het gebouw, wanneer het personeel kwam en ging, hoewel het nog een heel vraagstuk was, hoe dit onopvallend geschieden kon.

Voordat hij nog een poging gedaan had om het op te lossen, kwam het toeval hem te hulp in de gedaante van Martin Gibson, die lichtelijk buiten adem scheen.

(Wordt vervolgd).

Grappen die te ver gaan

Van een etend geraamte, een gepeperde soep en een ontklede radio-spreker

In de goede oude tijd kon iemand een reputatie als grappenmaker opbouwen door er een gewoonte van te maken punaises op de zitting van uw stoel te leggen of door de stoel onder een oude heer weg te trekken op het moment, dat hij wilde gaan zitten. Tegenwoordig moet zo'n grappenmaker — niet te verwarren met een werkelijk geestig of humoristisch persoon — heel wat ingewikkelder dingen bedenken om, wat men noemt, „lollig" te zijn. Zijn grappen worden uitgedacht met de zorg van een militair plan. Tijd komt er niet op aan, evenmin geld, vooropgesteld, dat hij dit te missen heeft. Men heeft eens uitgerekend, dat alleen al in de Verenigde Staten vijftigduizend oud-frontsoldaten een huis zouden kunnen krijgen van het geld, dat besteed wordt aan dergelijke grappen.

Als men uit deze inleiding de conclusie trekt, dat wij geen hoge dunk hebben van zulke grappenmakers, dan heeft men het bij het rechte eind. De naarste van hun soort zijn degenen, die een samenzwering op touw zetten om een huwelijksplechtigheid of een bruiloft met hun streken op te vrolijken. Een tijd geleden drong een groep gemaskerde lieden het huis van een bruidje binnen, zwaaide met revolvers en zette de hele boel op stelten. Dit bruidje heeft voor altijd een onaangename bijgedachte, als ze aan haar trouwdag denkt De lieden, die deze grap uithaalden, zullen vermoedelijk nu nog denken, dat zij op de beste manier hun vriendschap voor het jonge paar hebben gedemonstreerd.

Vastgeklonken

Een ander bruidspaar kwam op het vliegveld van Chicago aan met een kogel van vijftien pond aan de rechterenkel van de jonge echtgenoot. Even voordat hij in het vliegtuig stapte voor de huwelijksreis hadden zijn collega's 'n kogel met 'n ketting aan zijn enkel geklonken. De bruid was nog overstuur, toen zij Chicago bereikten, en het tweetal moest op het vliegveld de komst van een smid afwachten, voordat zij verder konden gaan.

Gemene streek

Een van de gemeenste streken, die ooit met een bruidegom zijn uitgehaald, kwam voor tijdens het vrijgezellendiner, dat hij de avond voor zijn huwelijk gaf. Zijn vrienden mengden een verdovingsmiddel in de wijn en toen hij bijkwam, zat zijn rechterarm in een gipsverband. Dat heb je opgelopen, toen je een acrobatische toer wilde maken, zeiden ze hem. Je had veel te veel gedronken. Pas na de huwelijksreis vertelden ze hun slachtoffer, dat hij de hele tijd voor niets met zijn arm in het verband had gelopen.

Vallende arm

In Amerika schijnen medische studenten nogal eens tot lugubere grappen te komen. Een oude truc is iemand, die niets vermoedt, plotseling een menselijk geraamte voor te houden. Een aantal studenten, dat op een avond door de tol van de Tirboroughburg in New York reed, maakte het nog bonter. De tolgaarder zag een arm uit de auto steken, maar toen hij de kwartdollar uit de hand in ontvangst wilde nemen, viel de arm naast hem op het brugdek. Hij viel prompt bewusteloos van schrik. De studenten hadden de arm na een sectie op 'n lijk meegenomen.

Etend geraamte

Een dokter in 't Amerikaanse plaatsje Bellevue had een jongetje nodig om hem te helpen bij eenvoudig laboratoriumwerk. Om te weten te komen of zijn aanstaande bediende bang was uitgevallen, bedacht hij iets, waarbij hij zijn aanleg voor buikspreken te pas kon brengen. Hij gaf de eerste sollicitant een bord pap in de handen, wees op een kast, waarin een geraamte stond, en zei: „Voer hem dat maar op." Terwijl de jongen, trillend van nervositeit, zich na nog eens te zijn aangespoord naar het geraamte begaf, hoorde hij het plotseling zeggen: „Weg met die pap! Die is veel te heet!" Hij wist niet hoe snel hij de kamer uit moest komen. Twee volgende proefpersonen brachten het er al niet beter af. De vierde echter liep onverschrokken door en goot het geraamte de pap tussen de ribben. „Laat het dan daar maar wat bekoelen," zei hij. Deze jongen kreeg de baan.

Straatwerkers

Heel bekend is het geval van de studenten uit Oxford, die op een goede dag een straat in Londen openbraken

Ze groeven een loopgraaf dwars over de straat terwijl de politie aan beide kanten het verkeer terugstuurde. Er kwamen later rode lichten en officiële waarschuwingsborden aan te pas, maar de gewaande werklieden lieten zich de volgende dag niet zien en eerst na een week begreep men bij de neus te zijn genomen.

Verhuizing

Een ander groepje jongelui begaf zich in de vacantietijd naar een deftige straat in New York. Zij wisten, dat veel bewoners met vacantie waren, en ongestoord verwisselden zij de piano's en de zware meubelen in de huizen. Zij hadden een verhuiswagen bij zich, zodat het net echt leek. Het heeft weken geduurd, voordat de bewoners de puzzle hadden opgelost.

Ontklede radio-spreker

Beroemd is de streek, die de Amerikaanse radio-humoristen Earl Wilson en Morton Downey uithaalden met hun vriend Ted Husing. Deze stond voor de microfoon van de N.B.C. een lange verhandeling voor te lezen, toen zij binnenkwamen en hem, zonder dat het hulpeloze slachtoffer er iets tegen kon doen, geleidelijk ontdeden van zijn schoenen, sokken, costuum en overhemd. Het mooiste was, dat zij een groepje mensen, dat juist de studio bezocht, aanraadden vooral een kijkje te nemen in Studio C. „Ted Husing geeft daar een van zijn grappigste voorstellingen," zeiden zij.

Zijn kwelgeesten de baas

De beste grappen vinden wij nog die, welke bij wijze van spreken terugkaatsen. Zo was een jonge bediende bij het uitgeversbedrijf van J. P. Morgan eens gezegd: „Mijnheer Morgan is erg doof. Je moet dus vlak bij zijn oor spreken en hard schreeuwen." Toen hij dat gehoorzaam deed, werd de grote man woest en joeg de bediende de deur uit. Toch herinnerde hij zich juist deze jongeman onder de talrijke bedienden van zijn bedrijf, met het gevolg dat hij snel carrière maakte, hoofd van een afdeling werd en het genoegen beleefde over zijn kwelgeesten de baas te kunnen spelen.

Peper in soep

Tot slot een wat langer verhaal over een man, die eens grappig wilde zijn in het bekende Parijse restaurant Tour d'Argent aan de linker Seine-oever. Het is waar gebeurd en daarom zullen wij de grappenmaker, die niet erg trots is op zijn daad, maar Twombley noemen. Hij zat daar met een gezelschapje, Amerikaanse vrienden van hem, te eten. Toen de soep was geserveerd, gooide hij er een heel busje peper in en beklaagde zich over de slechte kwaliteit. „Als dat nou uw beroemde soep is," zei hij de eigenaar, „dan heb ik hier voor het laatste gegeten."

De eigenaar nam een proefje en verschoot. Hij stormde naar de keuken en kwam een paar minuten later terug. „Het is verschrikkelijk," zei hij handenwringend. „Ik heb alle soep moeten weggooien, nota bene, voldoende voor tweehonderd gasten! Mijn chef, die al dertig jaar in mijn dienst is, heb ik op staande voet ontslagen." Twombley werd een beetje stilletjes na dit incident. Hij vond zichzelf al lang niet grappig meer en eindelijk riep hij de eigenaar bij zich en vertelde hem, dat er niets aan de hand was geweest. „Neemt u dus alstublieft uw chef terug en geef hem deze cheque van vijftig dollar," zei hij. „Ik sta er ook op de weggegooide soep te betalen." De eigenaar boog en de zaak werd tot wederzijds genoegen geregeld. Twombley vertrok, een boel wijzer en een boel armer dan toen hij kwam. Terwijl hij in zijn wagen wilde stappen, kwam de eigenaar hem achterop en fluisterde hem grinnikend in het oor: „Mijnheer Twombley, ik had wel gezien, dat u die peper in uw soep gooide!"

Raket van ene vasteland naar het andere

Washington. — De Amerikaanse luchtmacht experimenteert met een nieuwe raket, die bij een snelheid van duizend kilometer per uur een bereik van acht duizend kilometer heeft. De proefnemingen zouden reeds in een vergevorderd stadium zijn.

Dit is de eerste raket die van het ene vaste land naar het andere kan worden geschoten.

Dr. Hans Jess, vroeger directeur van het Federal Kriminal Bureau, is benoemd tot nieuwe chef van het West-Duitse Federale Bureau voor de Beveiliging van de Grondwet na de verdwijning van dr. Otto John. Jesse, die reeds lange tijd politie-functionaris is, was ook directeur van het Oost-Duitse Spoorwegdistrict Schwerin. Na zijn ontvluchting naar West-Duitsland werd hij plaatsvervangend hoofd van de Frankfurter politie, welke functie hij tot 1952 bekleedde.

Avonturen van PILOOT STORM

605. Gedurende alle schokkende gebeurtenissen was de crew rustig doorgegaan met haar werkzaamheden. De radio-telegrafist was echter de wanhoop nabij.

En niet zonder reden, want de arme kerel kon geen enkele verbinding krijgen met Reikjavik.

Er waren door die hevige bliksemstraal en de onverwachtse duik van het toestel blijkbaar enige belangrijke instrumenten defect geraakt. Het was dan ook onmogelijk een juiste positiebepaling te maken en gezagvoerder Mulder besloot in ieder geval zo laag mogelijk te gaan vliegen. De voorraad brandstof begon nu onrust barend te slinken en de storm woedde nog steeds met onverminderde kracht voort. Zij moesten bliksemsvlug Ysland te pakken zien te krijgen.

Fred liet de machine zakken en op een hoogte van slechts enkele meters scheerde hij over de woeste schuimkoppen van de Atlantische Oceaan.

Als ze op deze zee een noodlanding moesten uitvoeren..... nou dan stond hem nog iets te wachten.........

Tussen neus en lippen

Vader en zoon

De heer Clarence M. Fields te Columbus in Ohio was op de rattenjacht geweest en zette zijn nog geladen geweer in een hoek van de kamer. „Daar loopt een rat", riep zijn driejarig zoontje, greep het geweer en pafte er meteen op los. Pa ligt nu in het ziekenhuis met een geperforeerd zitvlak.

Geen huwelijksbeletsel

Voorbijgangers zagen in Milaan tot hun stomme verbazing een compleet stel bruiloftsgasten in vol ornaat langs ladders de vijfde verdieping van een woning verlaten. De bruidegom Nini Mariano en zijn huwelijksgasten zaten n.l. in het gebouw opgesloten, omdat de trap was ingestort. Hij wilde echter zijn bruid aan het altaar niet laten wachten en liet dus de brandweer met ladders aanrukken.

Tevreden

Enkele jaren geleden beloofde een dominee te Raleigh in Amerika aan zijn beste vriend, dat hij bij diens uitvaart de lijkrede zou houden. De tijd om die belofte gestand te doen, brak aan en dominee hield de lijkrede, waarin hij zeide: „Als ik nu onder deze dienst mijn leven moest eindigen, zou ik tevreden sterven." Na deze woorden viel hij dood neer.

Op en neer

Een Mormonendame te Salt Lake City stak een lucifer aan, nadat zij in haar vergeetachtigheid de gaskraan een tijdje had laten openstaan. Prompt verhief zich het dak van haar huis in de lucht, maar het kwam nagenoeg onbeschadigd weer omlaag en wel bijna precies op zijn plaats.

Russen niet op pauselijke audientie

Rome. — Drie Russische afgevaardigden en een Bulgaarse vertegenwoordiger op de internationale conferentie over de wereldbevolking welke te Rome gehouden werd, besloten niet de audiëntie bij de Paus bij te wonen, waarvoor zij zich een dag tevoren met andere afgevaardigden hadden opgegeven. Zij lieten weten dat zij door werkzaamheden verhinderd waren.

Brazilië handhaaft koffieprijs

New York. — De vertegenwoordiger van het Braziliaanse Koffie Instituut te New York heeft verklaard, dat Brazilië vastbesloten is de minimumprijs van koffie te handhaven, ondanks de prijsdalingen te New York in de laatste tijd.

Hij zeide uit Brazilië de officiële mededeling te hebben ontvangen, dat geen uitvoer van koffie is toegestaan, tenzij deze is aangekocht tegen een minimumprijs van 87 dollarcent. De jongste valutawijzigingen in Brazilië hebben het de planters mogelijk gemaakt in crizeiros te verkopen tegen 69 a 70 dollarcent.

Denver. — President Eisenhower heeft gisteren een wetsontwerp getekend waarbij in vredestijd in de Verenigde Staten bedreven spionnage met de dood kan worden bestraft.

Cineasten in vuur en vlam

In opdracht van de Koninklijke Nederlandse Hoogovens en Staalfabrieken N.V. te Velsen, is de staf van Polygoon-Profilti bezig met het vervaardigen van een kleurenfilm volgens het Polycolor-systeem, getiteld „Uit vuur en vlam". Er wordt naar gestreefd door deze documentaire een zo goed mogelijk inzicht te geven in het leven en werken van de arbeiders in dit bedrijf van vloeibaar metaal en gretig gloeiende ovens en van de enorme arbeid, welke door monstrueuze machinerieën moet worden verricht voordat het metaal in bruikbare vorm zijn weg naar de afnemers vindt. Het maken van de opnamen voor deze film ging met verschillende moeilijkheden gepaard. Een van de grootste belemmeringen was wel de enorme hitte, die in verschillende afdelingen, welke moesten worden gefilmd, heerst. Brandblaren waren bij het werk geen zeldzaamheid, camera's konden vaak niet met de blote hand worden aangeraakt. Een andere moeilijkheid was het stof, het z.g. hamerslag, waarmee men vooral bij het werken in de staalfabriek Breedband rekening diende te houden. In totaal hebben zes cineasten, vier belichters en een legertje hulpkrachten aan het vervaardigen van de opnamen deelgenomen.

ATMOSFEER VAN HET OUDE KLASSIEKE WENEN

Stad van Schubert, Strauss en Grillparzer

Woorden kunnen beelden oproepen. Aan deze eigenschap dankt de dichtkunst goeddeels haar bestaan. Woorden dekken werkelijkheden en tevens zijn zij symbolen. Zij duiden iets aan en zij roepen iets op. Zeg ik „roos", dan duid ik een bepaalde bloemsoort aan, waarvan de kenmerken nauwkeurig vastliggen en in elk determineerboekje zijn na te slaan. Maar tevens roep ik met het zeggen van „roos" voor ieder onzer een ietwat verschillend beeld op; een innerlijk beeld, dat iets te maken heeft met bloeien en verwelken, met liefde, met vurigheid, met warmte van kleur, met geurigheid; voor sommigen misschien ook met ridderlijkheid, met kostbaarheid van hart en liefdessmart. De Oostenrijkse dichter Rainer Maria Rilke (1875—1926) wist zich zijn leven lang door het raadselachtig wezen van de roos geïntrigeerd. Het beeld verschijnt bij herhaling in zijn poëzie. In zijn tuin op het slot Muzot kweekte hij rozen. Een wondje aan zijn hand, door een doorn teweeggebracht, werd de indirecte oorzaak van zijn dood. Onvertaalbaar-geheimzinnig blijft het grafschrift, dat de dichter voor zichzelf ontwierp:

„Rose, oh reiner Widerspruch, Lust,
Niemandes Schlaf zu sein unter so viel Lidern."

Muzikale regeringskunst

Het bovenstaande is slechts zeer zijdelings de inleiding tot de kroniek van vandaag. Het wil iets oproepen van de sfeer van het voorbije aristocratische Oostenrijk waarvan Rilke zo'n eminent laatste vertegenwoordiger was. Zoals op zijn eigen wijze, d.w.z. dus weer heel anders, ook Joseph Roth, de romancier van de Keizerlijke-Koninklijke Monarchie, een laatste waarlijk groot onderdaan van het Oostenrijkse bestel was. Toen hij, na een treurige zwerftocht door Europa, in 1939 te Parijs stierf, werd het klassieke Oostenrijk definitief verleden tijd.

Wie nu de naam Oostenrijk, of nog liever Wenen, noemt, roept een beeld op dat historisch gesproken nooit meer werkelijkheid wordt. En om nu nog eens terug te komen op het allereerste begin van deze kroniek: Ieder onzer krijgt bij het woord Wenen een beeld in de geest, een beeld met een bepaalde klank en kleur en sfeer, maar het is de vraag of men daarvan in de werkelijkheid van het Wenen van vandaag iets terug kan vinden. Het beeld is een historisch begrip geworden; het heden schijnt daar hoegenaamd niets meer mee van doen te hebben. Slechts in de film „De derde man" met die obsederende cithermelodie werd voor de werkelijkheid van de nieuwe tijd in Wenen een nieuw beeld gevonden: een zinnebeeld dat de toeschouwer niet gauw zal vergeten, juist ook omdat het zo fel in tegenspraak is met wat „men" zich van Wenen wil blijven herinneren.

Het boek „Weense Rhapsodie" is geïllustreerd met tekeningen uit de tijd, waarin het boek speelt, de Biedermeiertijd. Ze zijn haast alle van Moritz von Schwind.

Aan deze wil komt Alingh Brugmans tegemoet met haar boek „Weense rhapsodie". (Uitg. Querido, A'dam 1954). De schrijfster verdiende reeds eerder haar sporen met soortgelijke boeken als „Het keizerlijk feest" en „Napoleon, mens en dictator". Haar jongste geschrift werd geschreven uit een weemoedige volheid van gemoed en de behoefte ons nog eenmaal deel te laten hebben aan het leven zoals dit in Wenen geleefd werd ten tijde van het grote Congres, — het Congres, waarop alleen maar gedanst werd, want Napoleon zat immers rustig op Elba en dus kon Europa rustig de klok terugzetten. En Alingh Brugmans wil ons nog eenmaal deel laten hebben aan de tijdgeest, die aan Franz Schubert de schoonste liederen der romantiek ingaf: een nieuwe liedkunst na de titaan

LITERAIRE KRONIEK

Beethoven, na wie het eigenlijk onmogelijk was nog iets te maken.

In 1827 werd Beethoven, met militaire eer en onder overweldigende belangstelling, naar het Waehringer kerkhof gedragen. Op de vraag van een vreemdeling wat al dat militair vertoon betekende, antwoordde een oud vrouwtje: „Wissen 's denn nicht? Der General von den Musikanten ist gestorben". Wener musici, en zij waren toen talrijk, begeleidden de kist met leliën en brandende fakkels. Ook Schubert was daarbij. Voor het kerkhof hield de toneelspeler Anschuetz de door Franz Grillparzer vervaardigde rede. En daarna toog men weer naar het Wirtshaus om een glas te ledigen op hem, die nu dood was, en op hem, die de volgende zou zijn: Schubert, een jaar later, maar dat wist men toen natuurlijk nog niet. Het hoort bij Schubert's roem, dat hij jong gestorven is, 32 jaar oud; en zijn roem hoort bij Wenen. Maar ook zijn tragiek, zo maakt Alingh Brugmans ons duidelijk. Hij en de stad waren een kleine schitterende wereld, vervuld van Weltschmerz en toch altijd opgeruimd; terwijl langszij de grote wereld voortstormde door de eeuw van de Vooruitgang.

Het klassieke Wenen is ook de wereld van de wals. Alingh Brugmans vertelt ons over de familie Strauss, met name over de oude Johann, de herbergierszoon, die met zijn muziek waarlijk „regeerde". Zij schrijft o.a.: „De Oostenrijkse staatsslaap is doortrild van een extase, die mede tot de regeringskunst van Metternich behoort. Wenen was ongevaarlijk, zolang het danste. Met Strauss hield men de demagogen in bedwang. Met Strauss ging Oostenrijk op verovering uit en met meer succes dan het oude officiers- en diplomatendom".

En dan is Wenen ook de wereld van die gemoedelijke niettemin onvervalste romantiek, welke men in de stijlkunde Biedermaica is gaan noemen. Biedermaier is van oorsprong een literaire figuur: de trouwe en brave titelheld uit Eichrots „Biedermaiers Liederlust".

Voor de atmosfeer van dit begrip kan men bij de schrijfster van „Weense rhapsodie" aardig terecht. Heel haar boek munt uit door atmosfeer. Wat de stofbehandeling betreft laat het zich vergelijken met „Zeven eeuwen Nederlandse levenskunst" van Anne H. Mulder. Men moet voetnotenfetischist zijn om dit soort geschiedschrijverij niet te waarderen, of een droogleer.

Keizerin Elisabeth

Bovendien, waar Alingh Brugmans tekort schiet in het geven van historisch-staatkundig inzicht en waar haar rhapsodie afbreekt — in het revolutiejaar 1848 —, daar komt een auteur met een heel andere pen de lezer te hulp: dr. Egon Caesar Graaf Corti, die een biografie schreef van „Elisabeth", ondergetiteld: „de tragedie van een keizerin". (Uitg. H. Nelissen, Bilthoven 1954. Dit boek, uit het Duits vertaald door Maria Heemskerk, verhaalt het leven van de gemalin van Keizer Frans-Jozef van Oostenrijk. In 1854, thans dus een eeuw geleden, trad zij als zestienjarige met hem in het huwelijk en werd keizerin. In 1898 werd zij nabij Genève, door de Italiaanse anarchist Lucheni met een spitse ijzervijl neergestoken. De eeuw was nog niet volgeklonken, maar zo niet reeds eerder, dan was het toch van toen af aan niet langer meer mogelijk zich te ontveinzen dat de trotse Dubbelmonarchie ten ondergang gedoemd was. Zij sleepte zich echter nog voort tot en met de eerste wereldoorlog, die, zoals onlangs nog uitvoerig werd gememoreerd, werd ingeluid door de moord op aartshertog Frans Ferdinand, de troonopvolger, en zijn echtgenote.

Kunst en levenskunst

Het gaat ons hier echter niet om een historisch exposé. Het nodige inzicht tot beter begrip van Wenen als centrum van kunst en levenskunst kan de lezer met vrucht uit de twee genoemde boeken halen. En hij verzuime dan ook niet kennis te nemen van een der nieuwste deeltjes van de Prismareeks: „Uit het leven van een nietsnut, plus andere verhalen uit de Duitse en Oostenrijkse romantiek" (Uitg. Het Spectrum, Utrecht 1954), vertaald door André Noorbeek. Men vindt daarin, voor wat Oostenrijk aangaat, proza van Franz Grillparzer (1791 - 1872) en Adalbert Stifter (1805 - 1868).

Keizerin Elisabeth van Oostenrijk, die in 1898 met een spitse ijzervijl werd neergestoken door een anarchist. Zij was de gemalin van Keizer Franz Joseph en werd beschouwd als een van de mooiste vrouwen van haar tijd. Over haar gaat het hierbij besproken boek „Tragedie van een keizerin".

Tekening van Moritz von Schwind uit „Weense Rhapsodie."

Het leven van eerstgenoemde is weer zo'n in-en-in Weense humoreske: de geschiedenis van een „eeuwige bruidegom" en drie zusjes die hem tot in hun aller hoge ouderdom op handen droegen. Het waren Netti, Kathie en Pepi Fröhlich (aardiger Biedermaiernamen zijn niet voor te stellen!) Netti en Pepi waren in de muziek, Kathie had tragédienne moeten worden, maar het kwam er niet van, misschien mede door haar kortstondige verloving met Grillparzer. De drie meisjes hielden echter allemaal even veel van de dichter en zo bleef het levenslang een platonische liefde; tot over het graf, want toen Grillparzer, 81 jaar oud, ten huize van de Fröhlichs was overleden, werden zij de hoedsters zijner nalatenschap.

Het leven van Adalbert Stifter is veel tragischer verlopen en in wanhoop geëindigd. Zijn werk is niettemin het summum van tederheid en blijmoedige berusting; men zou kunnen zeggen: een nazomer zonder weerga.

NICO VERHOEVEN.

Het vooroorlogse Duitse schuldenprobleem

Besprekingen hebben tot pover resultaat geleid

(Van een medewerker in Duitsland)

In Duitsland zijn onlangs besprekingen gevoerd in de hoop betere voorwaarden te verkrijgen ten aanzien van de regeling der vooroorlogse Duitse schulden. Deze besprekingen hebben plaats gehad in Bonn en in Frankfort tussen Amerikaanse, Britse, Zwitserse en Nederlandse crediteuren enerzijds en de heer Abs en vertegenwoordigers van de Duitse regering anderzijds. Zij hebben tot een pover resultaat geleid.

Het eerste der vier besproken punten behelsde de oude schuld van de Deutsche Rentenbank-Kreditanstalt. De daarbij betrokken sommen zijn 17 millioen dollar, 500.000 pond sterling, Zw.Fr. 11.700.000 en nog Zw.Fr. 13 millioen, die betrekking hebben op een lening, die voornamelijk in Nederland is geplaatst. Overeenkomstig de thans nog geldende voorwaarden zullen de crediteuren, die rechten kunnen doen gelden op West-Duitse activa, volledig worden schadeloos gesteld, maar wanneer deze rechten gedeeltelijk betrekking hebben op de Oost-Duitse activa, zullen zij slechts gedeeltelijk worden schadeloos gesteld. In dit geval variëren de percentages tussen 20 en 79 pct.

De Duitse gedelegeerden hebben eerst beweerd, dat zij overeenkomstig artikel 35 van de monetaire hervormingswet, die door de geallieerden is afgekondigd, niet bij machte waren hun voorstellen te wijzigen. Intussen hebben zowel de Amerikaanse als de Britse gedelegeerden uiteengezet, dat zij bereid waren in te stemmen met een herziening van dit artikel. Daarna hebben de Duitse gedelegeerden de algemene clausule van de Londense schuldenovereenkomst aangehaald waarin wordt bepaald, dat de regeling van deze rechten slechts kan worden herzien in geval van een eenwording van Oost- en West-Duitsland. Zo staan de zaken op het ogenblik.

Het tweede onderwerp, dat ter sprake is gekomen is het tempo van de afbetaling van bepaalde dollarschulden, aangegaan door Vereinigte Stahlwerke enz., tempo hetwelk volgens de geallieerde gedelegeerden versneld behoorde te worden. Ook op dit punt zagen de Duitse gedelegeerden geen kans om aan de obligatiehouders verdere beloften te doen.

Daarentegen werd wel enige vooruitgang geboekt in zake de Konversionskasse. Er waren moeilijkheden gerezen, omdat de Duitse debiteuren, die reeds eerder betalingen hebben gedaan, eerst gaarne zouden weten waar zij aan toe zijn vóórdat zij tot een tweede afbetaling overgaan, omdat zij nog niet op de hoogte zijn van wat het Duitse ministerie van Financiën in dit verband zal vergoeden. Wèl hebben zij vernomen, dat dit ministerie eerst wil weten, wat nu precies de voorwaarden zijn, die aan de individuele crediteuren worden aangeboden. De Duitse delegatie heeft op dit punt beloofd deze aangelegenheid in studie te nemen om een einde te maken aan het dilemma. Daarentegen is geen enkele vooruitgang geboekt met betrekking tot de discriminatie tussen „non-bonded" en „bonded" claims, ten gunste van buitenlandse firma's d.w.z. claims waarvoor niet of wel nieuwe obligaties zijn uitgereikt.

Uiteindelijk werd besloten de besprekingen op een latere datum voort te zetten. Het Internationale Hof van Arbitrage, waarin de Londense schuldenovereenkomst voorzag, zal waarschijnlijk binnenkort worden ingesteld.

De heer Sverre Daehli, Noors rechter bij de Hoge Raad, zou tot president worden benoemd en het Hof zou in Bremen worden gevestigd.

20th Century Fox-Cinemascope

Boeiend en realistisch schouwspel in technisch volmaakte vorm

Vliegtuig uit het plafond?

Dr Albert Plesman luchthaven. — „De tijd van de 3-D met bril is al weer voorbij, het is Cinemascope wat de klok slaat en onze maatschappij heeft zich dan ook vol moed en offerzin voor het bioscoopminnend publiek op de vervaardiging van Cinemascope-films toegelegd, aldus de heer Albert Leonard, vertegenwoordiger van de 20th Century-Fox, die Zaterdagavond op Hato neerstreek en vergezeld was van zijn echtgenote. Het film-echtpaar werd hartelijk verwelkomd door de heer en mevrouw Albert(Fetchi) Moron. En de aanwezigheid van zulke prominente bioscoop-figuren zoals Fetchi Moron en Leonard betekent in dit geval iets nieuws. En dat nieuws kunnen we vanavond beleven, wanneer Cinelandia voor een aantal genoden — en zo lang er plaatsen zijn ook voor het publiek — Cinemascope vertoond wordt volgens het Fox-systeem.

Albert Leonard vertelt ware verhalen

Dinsdagavond draait dan de grootse première „The Robe", een speelfilm van zulk een ongewone lengte, dat het onmogelijk is twee voorstellingen tegelijk te geven.

En nauwelijks gezeten in de ruime fauteuils van het Hato-restaurant, of de heer Leonard gaf een uitvoerig exposé van de stand van zaken. Hij wees er op, dat terwijl de techniek met rasse schreden vorderde, de filmindustrie na de invoering van het geluid en het toepassen van technicolor, geen opmerkelijke technische prestaties heeft weten te leveren. Een situatie, die hoofdzakelijk te wijten was aan het feit, dat Hollywood geen concurrentie te duchten had. Het monopolistisch karakter wiegde de film-industrie in slaap. En dat is het ontwaken beslist onprettig, wanneer blijkt, dat men hopeloos verouderd achter de feiten aansukkelt. De toepassing van televisie, de grotere populariteit van de Televisie en meerdere factoren hebben de filmindustrie wakker geschud. En nu zijn wij klaar wakker met Cinemascope.

Evenmin als de gramofoon en de radio de orkesten en strijkjes hebben kunnen verdringen, zo min zal de Televisie de film en omgekeerd de film de televisie kunnen verdringen, aldus de heer Leonard, die in zijn prettige en vaak geestige verteltrant de ontwikkeling van de film schetste.

Research van 15 millioen dollar

Verbazend was het te vernemen dat o.l.v. de directeur van de 20th Century Fox, Spiros Skouras totaal $ 15.000.000 werd geïnvesteerd aan researchwerk eer Fox met kans op slagen het Cinemascope systeem voor zijn productie durfde te lanceren.

Nu zijn wij, aldus de heer Leonard opgewekt, de andere maatschappijen ver vooruit.

Het heeft weinig zin om de technische details, die de heer Leonard in boeiende en overtuigende welsprekendheid zijn aandachtig gehoor voorzette, in simpele eenvoudige zinnen om te zetten. Het zij genoeg te vermelden, dat de geluidsweergave van de Cinemascope dat Cinelandia — en binnenkort ook Roxy — voor het publiek brengt, geschiedt volgens het vier-sound-track-system, d.w.z. dat de tot nu toe gebruikelijke enkelvoudige geluidsband vervangen is door vier geluidsbanden, die na de ontwikkeling van de film worden gemonteerd.

Wanneer men dan daarnaast de beschikking heeft over een groot aantal luidsprekers, die de diverse geluidsgolven afzonderlijk weet weer te geven, dan is het zonder meer duidelijk, dat we hier te maken hebben met een volmaakte high-fidelity, waarbij de technische bijzonderheid, n.l. dat vanaf het doek duidelijk waarneembaar is, dat personen die naar rechts gaan ook inderdaad geluidsverschuivingen naar rechts veroorzaken, waardoor mede door het grote scherm bepaalde diepte effecten bereikt worden, die de realiteit in een perfectie benaderen die tot voor kort nog voor onmogelijk werd gehouden.

Geluid dat van links moet komen, wordt door een ingenieus systeem ook zo versterkt weergegeven van links af, dat het realiteit is, „as real as this glass of beer."

Wanneer men dan weet, dat Cinelandia 20 luidsprekers heeft, die onafhankelijk van elkaar via de geluidsbanden werken, dan kan men zich een voorstelling maken van de technische mogelijkheden, die Fox-Cinemascope biedt.

En als men dan weet dat buitendien een apart geluidssysteem zorgt voor de zogenaamde background-filling, zoals geroezemoes op straat, open en dichtslaande deuren, en andere geluiden die nodig zijn in een film, dan blijkt hieruit, dat niets over het hoofd gezien wordt.

Realistisch genoeg

Dat het realistisch is, kon de heer Leonard aan de hand van enkele voorbeelden aantonen. Op een gegeven moment werd in een film een deur geopend, hoewel de binnenkomende persoon nog niet zichtbaar was keek een ieder toch vol spanning naar de geopende deur. Zo ook het geval met een vliegtuig, waarbij het geluid van een vliegtuig werd vernomen dat op het witte doek nog niet zichtbaar was. De mensen keken naar de nok van het theater om te zien of het nog zou komen.

De heer Fetchi Moron — die toch heel wat gewend is op het gebied van de film — verklaarde zelf zeer onder de indruk te zijn gekomen van de mogelijkheden. „The Robe" werd een dezer dagen gedraaid en de heer Moron was er verbaasd over. De heer Leonard deelde in aansluiting hierop nog mede, dat de productie van Cinemascope-films uitsluitend in technicolor wordt uitgevoerd. De productiekosten zijn zó hoog, de belichtingstechniek zó moeilijk, dat het niet meer de moeite loont zwart-wit films te vervaardigen. Ook op te lossen, de regisseurs moeten zich op te lossen, de regissieurs moeten zich nog in het nieuwe systeem inwerken. Het is dan ook zo, dat de films ná „de Robe" — in zijn soort nog de beste — overtroffen is door andere films, die aan artistieke waarden hebben gewonnen en nog zullen winnen naarmate de regisseur vertrouwd is geraakt met de technische mogelijkheden die Cinemascope biedt.

In dit geval kan men inderdaad van een revolutie in de cinematografie spreken nadat voor het eerst het geluid in de film werd aangebracht.

Verdere bijzonderheden zijn nog, dat in Noord-Amerika meer dan 6000 theaters met het Cinemascope-system Fox zijn uitgerust, ook in Zuid-Amerika is de belangstelling groeiend. Venezuela heeft reeds 25 theaters en de belangstelling in de andere landen is zó groot, dat men de levering van de bijzondere apparatuur niet kan bijhouden.

Hedenavond vindt dan een proefvoorstelling plaats, die een representatief beeld moet geven van wat Cinemascope biedt. De heer Leonard zal daarbij een korte toelichting geven en namens de heer Moron de Cinemascope op Curaçao introduceren. Men zal verbaasd zijn wat wij aan mogelijkheden te zien krijgen.

Er zal een band spelen, waarbij de geluidseffecten zó natuurgetrouw zijn, dat men zich midden in het orkest waant. In het programma is een korte film, die zo realistisch is, dat de toeschouwers „bijna" zeeziek zullen worden. Het betreft hier n.l. een film, die zich op zee afspeelt. En zo zijn er meer aardigheden in het programma, die wij voor de lezer maar zullen verbergen.

Hedenavond is er volop gelegenheid het zelf te aanschouwen. En dan komen wij er op terug. Zeeziek of niet!

Hèt is cinemascope wat de klok slaat en in dit teken van de vernieuwing arriveerde op Curaçao de heer Albert Leonard, regionale vertegenwoordiger van de 20th Century Fox om de eerste Cinemascope voorstelling in Cinelandia te introduceren. De heer Leonard vertelt over een Cinemascope film, die zo realistisch was, dat het publiek naar het plafond van het theater keek om te zien of er soms een vliegtuig uit zou komen, de heer Fetchi Moron heeft er kennelijk schik in en Uw verslaggever vraagt aan fotograaf Fischer of hij er geen Cinemascope-foto van kan maken. „Nog niet" antwoordde Fischer gevat.

CURACAO IN CINEMASCOPE

Willemstad. — De heer [illegible] deelde ons mede, dat ook van Curaçao een Cinemascope-film is vervaardigd. Zoals bekend heeft een [illegible] van de 20th Century Fox een Caraibische Cruise gemaakt, waarbij diverse landen werden verfilmd, o.a. Venezuela en Curaçao. De heer Moron hoopt binnenkort deze films voor het publiek te kunnen vertonen, evenals de reis van Koningin Elizabeth.

In het Hato-restaurant poseerden ook mevr. Leonard en mevr. Moron, onze charmante gastvrouw, die naast belangstelling voor Cinemascope ook begrip toont voor onderwerpen, die de vrouwen interesseren.

Botafogo verliest van Dakota reserves

De Botafogos, die met een negental op het Dakota-terrein verschenen, hebben Zaterdagmiddag de beide competitiepunten aan Dakota moeten laten. Met 3—0 werden de Arubaanse vuurschoenen verslagen.

Estrella sterker dan Hollandia Jrs

De Estrella Jrs bleken Zaterdagmiddag te sterk te zijn voor de junioren van Hollandia. Na een wat eenzijdige wedstrijden wonnen de knapen van Santa Cruz met niet minder dan 5—1.

Savoneta jeugd wint zonder te spelen

Daar de Paradera Jrs Zaterdagmiddag niet aan de start verschenen, wonnen de S.J.C.-ers deze wedstrijd op reglementaire wijze.

Gevaarlijk wapen in huis

Willemstad. — De recherche is Donderdag jl te weten gekomen, dat een vrouw, genaamd V.M. in het bezit was van een vuurwapen. Uit een ingesteld onderzoek bleek, dat de vrouw inderdaad een vuurwapen had, uit vrees voor de politie heeft zij het echter in de W.C. gegooid. De politie heeft het er later uit opgevist. Het vuurwapen, dat gevonden is, is een Mauser, kaliber 6.35. Dit is een van de beste pistolen, die er zijn en zeer gevaarlijk. De vrouw heeft een P.V. gekregen.

Foster Dulles naar Formosa

Manilla. — Een woordvoerder van de Amerikaanse delegatie te Manilla heeft verklaard dat John Foster Dulles zeer waarschijnlijk na de conferentie over de ZOAVO naar Formosa en Japan zal gaan.

Een definitieve beslissing hieromtrent is echter op dit ogenblik nog niet genomen.

AFP meldt, dat Lord Reading, die als vervanger van Eden de conferentie meemaakt, heeft verklaard „dat het volkomen verkeerd is te denken, dat Engeland de conferentie niet ernstig zou opvatten". Eden — aldus Lord Reading — was tot het laatste ogenblik van plan geweest naar Manilla te gaan, doch door de verwarde situatie, die zich in het begin van de afgelopen week in Europa voordeed moest hij besluiten van zijn reis naar het ver afgelegen Manilla af te zien.

Aanslagen op bedevaartgangers

Milaan. — Bij Reggio Calabria in het uiterste Zuiden van Italië is gisteren een bus met katholieke bedevaartgangers beschoten. Twee inzittenden werden gewond.

In Milaan zijn dezelfde dag veertig jonge katholieken door een louter toeval ontsnapt aan de dood. Voor de deur van de zaal waar deze leden van de Italiaanse Katholieke Actie hadden vergaderd, was een pak met zeven bommen geplaatst. Een jonge man die alleen de zaal verliet merkte het pak op en vond het verdacht. Hij waarschuwde zijn metgezellen alsmede de politie.

VAART EN VLUCHT

Het K.L.M. vliegtuig dat Zaterdag van Curaçao vertrok arriveerde hedenochtend om 01.00 uur op Schiphol. Het toestel dat Vrijdag vertrok van Curaçao landde Zaterdag om 22.24 uur te Amsterdam. De machine, die Donderdag van Amsterdam vertrok arriveerde Zaterdag op Curaçao, terwijl het toestel dat gisteren uit Amsterdam vertrok, hedenochtend om half drie op de Dr. Plesmanluchthaven landde.

Zaterdag en Zondag: Haven Vrachtschepen 13 in en 5 uit; tankschepen 20 in en 20 uur; zeilschepen 8 in en 4 uit; passagiers landend 24, vertrokken 16 en doorgaand 137.

Hato: Vliegtuigen 16 in en 17 uit. Passagiers landend 289, vertrokken 361 en doorgaand 247.

Ruit stukgegooid

Willemstad. — In de Keukenstraat is in de nacht van Zaterdag op Zondag een winkelruit stuk gegooid. Het een en ander wordt vermist, de recherche heeft de zaak in onderzoek.

Ernstig auto-ongeval

Willemstad. — Hedenochtend omstreeks half elf heeft een ernstig auto-ongeluk plaatsgevonden op de F.D. Rooseveltweg. Een auto reed in de richting stad en kreeg plotseling een lekke band. De wagen slipte van de weg af en botste tegen een boom. Een der inzittenden bekwam een gebroken linker onderbeen en is naar het Sanatorium overgebracht.

Het zakmesje

Willemstad. — Op Berg Altena heeft de persoon C.L. Zaterdag, terwijl hij dronken was de persoon E.A.N. met een zakmesje in zijn linkerdijbeen gestoken. Nadat eerste help was verleend, kon het slachtoffer huiswaarts keren.

Geen negentig, maar zestig

Willemstad. — Een vrouw, wonende op Groot Kwartier, deed aangifte van vermissing van ƒ 90.—, welke uit haar portemonnaie gestolen zouden zijn. Een dienstbode is hiervoor aangehouden en bleek in het bezit te zijn van ƒ 60.—. Zij blijft ontkennen negentig gulden te hebben ontvreemd. Van het een en ander is P.V. opgemaakt.

Journaal van de Mobiele Brigade

Willemstad. — Het afgelopen weekend heeft de Mobiele Brigade het alleen maar druk gehad met kleine dingetjes, onbelangrijke gevalletjes. Er zijn in totaal 29 assistenties behandeld. Twaalf personen hebben een procesverbaal gekregen, terwijl er vijf zijn gewaarschuwd.

De ramp met de „Triton"

Mysterie van vertraging der reddingspogingen onopgelost

De ANP-verslaggever, die tezamen met de Nederlandse deskundigen naar Shannon vloog en o.m. bovenstaande door seinde, meldde in de afgelopen nacht van het vliegveld Shannon, dat het mysterie over de vertraging van de reddingspogingen nog niet is opgelost. Met zekerheid is vastgesteld, dat later in de nacht, na het vertrek van de „Triton" uit Shannon een machine van de Trans World Airlines gereed stond voor vertrek toen de Amerikaanse gezagvoerder van deze machine, captain Morders, van de verkeerstoren radiografisch het verzoek kreeg: „Dicht voor U hebben wij lichtende noodsignalen waargenomen, ergens op de rivier. Wilt U dat even onderzoeken?"

De gezagvoerder voldeed aan het verzoek. Nadat hij opgestegen was, speurde hij met zijn sterke landingslichten de ruimte beneden hem af. Overlevenden van de „Triton" hebben bevestigd, dat zij in hun rubberboten kort na het afschieten van lichtsignalen, een vliegtuig met scherpe zoeklichten hebben zien cirkelen en tot twee keer toe hebben zien overkomen. Daarna verdween het in de richting van de oceaan.

In de loop van Zondagochtend keerde captain Morders met zijn machine op Shannon terug wegens lichte technische moeilijkheden. Volgens zijn verklaringen aan derden zou hij de verkeerstoren op de vraag radiografisch op de hoogte hebben gesteld, dat hij rubberboten met mensen erin op de rivier had waargenomen en dat deze in moeilijkheden verkeerden. Het antwoord van de verkeerstoren zou zijn geweest volgens Morders: „Wij zullen onmiddellijk reddingsboten uit sturen". De lichtsignalen zijn dus wel degelijk opgemerkt. Hoe het dan mogelijk is, dat men in de verkeerstoren nog altijd niet dacht aan het „verdwenen" KLM-toestel, waarmede immers geen verder radiocontact meer bestond, kon Zondag niemand op Shannon verklaren.

Bovendien — zo meldt de ANP-man — hoorden wij op de vlieghaven Shannen critiek uiteen over het feit, dat de reddingsboten ook na de waarschuwing van Morders niet aanstond uitvoeren. Dit gebeurde in feit pas nadat de vlieger Tieman bij de brandweer was aangekomen.

De „Triton" is de eerste superconstellation ter wereld die verongelukte. Het verlies van de „Triton" is een schadepost, die slechts voor de helft bij Lloyds is gedekt, de rest komt ten laste van het assurantiefonds eigen risico van de KLM. De waarde van het vliegtuig is $ 1½ millioen.

Bogota. — De eerste commissie van de Columbiaanse nationale Vergadering heeft met zeven tegen vier stemmen het wetsontwerp dat de communistische partij buiten de wet stelt goedgekeurd.

Staking in Chili

Toestand onoverzichtelijk

Santiago de Chile. — De chaotische arbeidstoestand van Chile dreigde een algemene staking van 24 uur te worden terwijl het gouvernement een onderzoek beval om uit te vinden of mogelijke „Buitenlandse invloed" oorzaak was van de onrust. Drukkers, kopermijnen- en kantoorbedienden volgen morgen.

Ongeveer tweehonderd ingenieurs en architecten van het ministerie van Openbare Werken dreigen ook op te houden met werken tenzij het gouvernement er in stemt het loon van afgestudeerden te verhogen. Intussen riep de vakbond van arbeids-partijen de gedelegeerden op voor een vergadering, om een algemene nationale staking te overwegen. De vakbond eist instelling van het prijsplafond om de stijging der kosten van levensonderhoud te doen stoppen, vermindering van de directe belastingen, het verhogen van de arbeiderslonen om die op het peil te brengen van de kantoorbedienden. Ook protesteerde het vakbond tegen „onwettig" ontslag van kantoorbedienden en hand-arbeiders. Morgen zullen onderwijzers door het hele land 24 uur staken om te protesteren tegen het uitstellen van een beslissing over de eisen van loonverhoging. De kantoorbedienden beginnen een staking van 48 uur uit sympathie met de onderwijzers.

Parijs. — Tropische regens hebben overstromingen veroorzaakt in Senegal — Frans West Afrika — waardoor duizenden mensen dakloos zijn geworden. Ook de oogsten zijn goeddeels vernield.

Dakota behoudt kampioenskans

Jong Aruba met 3-0 geslagen

Oranjestad. — Een oersnel maar wat kort spelend Dakota heeft Zaterdagavond in een zeer aantrekkelijke wedstrijd een verdiende zege op Jong Aruba behaald en daardoor de kans op het kampioenschap weten te behouden. Het spel dat door Dakota vertoond werd was weer zeer snel en ondanks het korte daarvan verrassend en gevaarlijk. De Jong Aruba verdediging was in prima vorm, maar de voorwaartsen faalden volkomen. Tengevolge van het zich in de verdediging terugtrekken van de middenlinie werden de binnenspelers gedwongen de taak van de halfspelers over te nemen waardoor een driemansvoorhoede tegen de sterke Dakotadefensie moest opereren. Dit bleek voor de Noordelingen te zwaar en doelpunten bleven dan ook uit.

In de Dakotavoorhoede viel het zeer goede spel van de linksbinnen Williams op en het was deze snelle speler die kans zag alle drie doelpunten voor zijn rekening te nemen.

Door het feit, dat de Dakotavoorhoede een zeer snel en verrassend spel speelde verkeerde het Jong Aruba-doel meermalen in gevaar, doch de achterhoede waar Figaroa een zeer goede partij speelde wist in samenwerking met de teruggetrokken half linie aanvankelijk doelpunten te voorkomen.

Ondanks de grote druk bleven tot de 33ste minuut doelpunten uit. toen echter maakte de Jong Aruba-achterhoede de fout bij een der weinige Jong Aruba aanvallen te ver naar voren te trekken. De snel reagerende Dakota voorhoede had dat geval door en het was de oersnelle rechtsbuiten die op meesterlijke wijze langs de lijn snelde om dan naar binnenzwenkende keihard in te schieten. Op wonderlijke wijze zag de in uitstekende vorm zijnde Jong Aruba doelman kans om uitlopende het schot tot hoekschop te verwerken.

Van de Arubaanse Sportvelden

Precies 7 minuten voor de rust beging Jong Aruba andermaal de fout de verdediging wat los te laten en wat meer naar het middenveld te trekken. Dit maal liep het minder goed af toen de linksbuiten doorbrak en de bal met een kort tikje naar de op de rand van het strafschopgebied staande William te spelen die geen fout maakte en met een hard schot de Jong Aruba doelman passeerde. (1—0 voor Dakota)

Na de hervatting bleef Dakota de veldmeerderheid behouden. Zeven minuten na de hervatting was het Williams die de Dakotalinksbinnen, die de Jong Arubadoelman voor de tweede maal het nakijken gaf. (2—0).

Ongeveer 10 minuten voor het einde was het voor de derde maal Williams, die de Jong Arubakeeper het nakijken gaf en zo de eindstand op 3—0 bracht. Dakota had haar kampioenskans behouden.

R.C.A. en Hollandia delen punten

Oranjestad. — Het is Old Hollandia Zondagmiddag op het R.C.A.-terrein niet gelukt de beide punten van de competitie A-klasse binnen te halen. Na een harde en tegen het einde wat al te forse strijd werden de punten gedeeld en zo ging voor beide kampioenscandidaten een kostbaar punt verloren, zulks ten voordele van Dakota, dat samen met Hollandia en R.C.A. II nog een zeer goede kans op de titel heeft.

Gedurende de eerste helft ontwikkelde zich van beide kanten een harde vrijwel gelijk opgaande strijd, waarbij Hollandia wat feller speelde, maar de afwerking van de aanvallen was wat slordig. Bij RCA was de halflinie niet bepaald op dreef en gedurende de eerste 20 minuten was de Hollandia-middenlinie heer en meester van het middenveld. Geleidelijk kwamen de RCA-ers er beter in en toen namen zij een klein overwicht. De voorhoede maakte dikwijls de fout de bal te lang bij zich te houden, waardoor de enthousiaste Hollandia-defensie steeds weer afdoende kon wegwerken.

Na ongeveer 30 minuten spelen veroorzaakte de RCA-rechtshalf Vingal een handsbal binnen het strafschopgebied en even later had Hollandia uit de toegekende strafschop de leiding genomen (1—0).

Even voor het verstrijken van de eerste helft was het de RCA-middenvoor Patricia Croes, die de Hollandia-keeper Tromp geen kans gaf (1—1).

Ongeveer een kwartier voor het einde brak de RCA-rechtsbuiten door de Hollandia-defensie en met een keihard en laag schot gaf hij keeper Tromp geen schijn van kans (2—1 voor RCA). Ongeveer 10 minuten voor het einde, toen Hollandia een slotoffensief had ingezet, was het linksbinnen Franken, die bij een schermutseling voor het RCA-doel het leer hard en onhoudbaar voor Aponte in het net knalde en daarmede de stand op gelijke voet bracht. Hollandia zette toen een hard en fort slotoffensief in.

Even voor het einde werd de gemoederen wat al te warm en de scheidsrechter zag zich genoodzaakt een der Oranjehemden van het veld te zenden. Met RCA in de aanval kwam even later het einde van deze harde en soms wat te forse strijd met een gelijk spel 2—2.

Kerstpakketten actie

Oranjestad. — De Damesvereniging zal, als ieder jaar, wederom kerstpakketten samenstellen voor behoeftige t.b.c.-gezinnen van alle gezindten op Aruba. Deze vereniging organiseert daartoe een loterij, waarvan de trekking plaats vindt op 15 October as. De prijzen zijn o.a. een radio, de tweede een automatische broodrooster en de derde een tafellaken, geborduurd door de dames van de vereniging. Zij, die iets te missen hebben, z.a. kleding, e.d., gelieve zich in verbinding te stellen met mevr. E. Bergen, Mozartstraat 10 te Oranjestad.

Bubali struikelblok voor Lafama

Oranjestad. — Onder weinig belangstelling maar zeer hoge temperatuur waarbij geen zuchtje wind te bespeuren viel bonden de elftallen van Lafama en Bubali Zaterdagmiddag in het Wilhelminastadion de strijd aan. Lafama dat een kleine kampioenskans te verdedigen had verscheen vol goede moed aan de start terwijl Bubali, dat in de onderste gelederen op de ranglijst der A klasse staat, en niets te verliezen had, maakte aanvankelijk de indruk het wel goed te zullen vinden.

De toeschouwers die Lafama een overwinning hadden voorspeld kwamen echter bedrogen uit daar gedurende de strijd de Bubalianen voor een groot gedeelte Lafama overspeelde en uiteindelijk een verdiende overwinning behaalde. (3—0).

Charis bracht vee voor proefboerderij

Oranjestad. — Met het ss. „Charis" van de KNSM kwam het vee bestemd voor de proefboerderij op Aruba aan. Dank zij de uitstekende verzorging van het hoofd van deze boerderij, de heer Daveleaar, hebben de dieren de overtocht in goede conditie weerstaan.

Er waren op Wayaka maatregelen genomen, zodat het vee onmiddellijk in de stallen kon worden ondergebracht. De woning voor de bedrijfsleider is nog niet geheel gereed, doch men hoopt hiermede binnenkort klaar te zijn.

Er is een zestal runderen aangekomen, w.o. een stier en verder nog drie grote varkens en een bok.

Gedeputeerde N. E. Henriquez en de veearts Sutmoeller waren bij aankomst van de „Charis" aanwezig.

Santa Rosa op Aruba

Oranjestad. — De „Santa Rosa" kwam Zaterdagmorgen al vroeg de haven van Oranjestad binnen. Het duurde niet lang of men zag de passagiers in de Nassaustraat winkelen. Een zestigtal passagiers, meest van de Lago, scheepte zich hier in. Om half elf voer het schip weer de haven uit.

Schots nationalist waarschuwt

LEVEN VAN PRINSES MARGARET IN GEVAAR

Edinburg. — Een Schotse nationalist heeft gisteravond het Edinburgse blad „Daily Record" telefonisch meegedeeld, dat het leven van prinses Margareth Rose gevaar loopt, wanneer zij vanavond de voorstelling bijwoont van „A Midsummernights Dream." Van de zijde der politie deelde men mee, dat de normale, strenge controlemaatregelen zullen worden uitgevoerd als anders. Men was overigens van mening, dat men hier te doen had met een zonderling.

Olie-boringen in Brits-Guyana

Georgetown. — Een woordvoerder van de McBride Oil and Gas Corp. of British Guyana Ltd heeft verklaard, dat de maatschappij het voornemen heeft het volgend jaar te beginnen met het boren naar olie in een concessieterrein van 3275 vierkante mijl in Brits Guyana. De eerste bron zal worden aangeboord in het Corentijngebied in de streek Berbice.

Conferentie over Z.O.-Azië geopend

Manilla. — De conferentie over Zuid-Oost Azië te Manilla is vandaag geopend met een toespraak van president Magsaysay van de Philippijnen. Hij zeide o.m. dat men zonder agressieve bedoelingen bijeen is gekomen en dat het de taak van de confrentie is een defensie-systeem voor de vrije landen in dit deel van de wereld uit te werken, opdat men een antwoord zal hebben op een eventuele agressie. „Wij willen de vrede, want wij hebben onder de verschrikkingen van de oorlog geleden. Maar sterker nog dan onze angst voor de oorlog is onze liefde voor de vrijheid."

Officieren gedood

Amerikaanse vloot op weg naar Quemoy

Taipeh. — Twee Amerikaanse officieren, die voor hulp aan de Chinese nationalisten op het eiland Quemoy waren gelegerd, zijn gedood toen het eiland Vrijdag j.l. door communistische kustbatterijen werd beschoten. De officieren maakten deel uit van een groep Amerikanen, die de Chinese nationalisten militaire bijstand verlenen.

Zaterdag zijn, naar gemeld wordt, Thunderjets van de Nationalisten in actie gekomen tegen de Chinese batterijen op het vaste land.

Uit Washington wordt gemeld dat Fred. Seaton, de Amerikaanse onderminister van Landsverdediging, heeft verklaard op een persconferentie dat „de Verenigde Staten zich van hun verantwoordelijkheid ten aanzien van het eiland Quemoy bewust zijn". Hij voegde hier aan toe, dat „bepaalde Amerikaanse vlooteenheden in volle zee zijn".

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m.)

17.30 Ora infantil.
17.50 Gramophoonplaten
18.05 Cumpleaños Feliz
18.15 Dinermuziek
18.45 Nieuws
19.00 Boletin di noticia
19.10 Parada deportiva
19.30 Wat de handel U biedt.
20.30 Programma Antilliana
21.00 Noord Amerikaanse hitparade
21.30 Buitenlands weekoverzicht
21.30 Dansmuziek
22.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER (5.25 m)

19.00 Met de jarigen in de lucht
19.30 Hoorspel „El Gato"
19.45 Gevarieerde muziek,
20.10 Sport Reportage.
20.20 Dansmuziek
20.30 Nieuws
20.40 Gevarieerd programma
22.00 Sluiting.

AVROS (19 m.)

17.00 Muziek
17.30 Heinekens biri, Wrokoman prisiri
17.45 Een album van populaire melodieën,
18.00 Herengymnastiek.
18.45 Nieuwsberichten.
19.00 Gezondheidsgids"
19.45 „Hoe zit dat?"
20.00 Advertenties
20.30 Het koor van het Württembergs Staats Theater
20.55 Nieuws
21.00 Suriname roept de Caraibische gebieden
21.25 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

18.37 Het Utrechts Stedelijk orkest, olv. Paul Hupperts.
19.00 Nieuws.
19.17 Nederlandse Militaire orkesten.
19.30 Nederlands Kroniek.
19.40 Guus Jansen aan het hammondrogel.
19.55 Sport
20.10 Intermezzo.
20.16 Praatje uit Parijs.
20.23 Voor de West.
20.55 Avondgebed: Prof. Dr. J. H. Bavinck.
20.58 Sluiting.

Beursberichten

NEW YORKSE BEURS

New York. — De N.Y.-effectenbeurs is gesloten wegens Labourday.

Berlijn. — Volgens het West Berlijnse dagblad „Tagesspiegel" pleegde een West Duitse functionaris, die Vrijdag werd gearresteerd omdat hij er van verdacht wordt voor het Oosten te werken, in zijn cel te Berlijn zelfmoord. Hij zou lid zijn geweest van de Raad van Onderzoek van het ministerie voor zaken, die geheel Duitsland betreffen.

AGENDA

WEST-END: „The knights of the round table" 19 en 21.15 uur.

CINELANDIA: Cinemascope-voorstelling van shorts voor genoden 20 uur.

ASIENTO: Filmliga „La nuit est mon Royaume" 20 uur.

APOTHEKEN: De nachtdienst der apotheken wordt waargenomen in Punda door Botica Excelsior, Heerenstraat 4, tel. 2004; in Otrabanda door Botica Americana, Breedestraat 159, tel. 3636.

WIT GELE KRUIS: De nachtdienst van het Wit Gele Kruis wordt waargenomen door Zuster Henriquez-Coo, Sta Rosaweg 155 tel. 5036.

Emmastad

WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling:
Van 05.30 t.m. 23.30 kantoor tel. 2307
Van 23.30 t.m. 05.30 J. J. Roos tel. 2137

Personeel Afdeling:
Vanaf heden 12.00 t.m. Zaterdag 11 Sept. 12.00 W. N. G. Broug, Hotel N. P. tel. 3072 — 2844
B. g. g. nadere inl. M. B. Lansink, tel. 4500 of tel. 2400

Materialen Afdeling:
M. Gautier, Biesheuvel 3 tel. 2902

C.S.M.

Rederij:
F. v. Rosevelt tel. 2440

Scheepsagentschap:
07.30 — 23.00 kantoor tel. 2458/2551
Van 18.00 — 19.00 en van 23.00 —07.30
W. R. Engelsman tel. 2304

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
van 1.00 — 7.30 G. Kreffer tel. 3128

Met dank aan God en met grote vreugde geven wij kennis van de geboorte van onze dochter

JENNIFER MARY

Hr. en Mevr. H. Gerharts-Booi

St. Elisabeth Gasthuis.
Curacao, 5 Sept. 1954

Nederlandse voetbalcompetitie gisteren van start gegaan

Gisteren is de Nederlandse voetbal-competitie van de K.N.V.B. van start gegaan. Hieronder plaatsen wij de uitslagen van de eerste ontmoetingen. Het ligt in onze bedoeling voortaan iedere Maandag een uitgebreide nabeschouwing te geven van de gespeelde wedstrijden. Dat dit vandaag nog niet gebeurt vindt zijn oorzaak in het feit, dat onze sportmedewerker zo juist van verlof uit Nederland is teruggekeerd en voor deze ene keer verstek moest laten gaan. Komende Maandag is hij weer present.

Hij zal ook iedere Zaterdag zijn prognose over de wedstrijden van de daarop volgende Zondag geven. Voor al nu bij in Nederland zelf kennis heeft kunnen nemen van het spelpeil en de sterkte der verschillende clubs, kunnen onze lezers aan deze prognose grote waarde hechten.

Vanaf de volgende week zullen wij het programma voortaan zodanig in ons blad doen afdrukken, dat men achter iedere wedstrijd zelf de uitslag kan invullen. Dit ten gerieve van hen, die gewend zijn de uitslagen via de radio op te nemen.

Ten slotte stellen wij onze lezers, die belangstellen in de verrichtingen der Nederlandse voetbalclubs, een interessante beschouwing van onze sportmedewerker in het vooruitzicht over zijn omzwervingen over de Nederlandse voetbal-velden. Is het spelpeil in Nederland zo laag? Wordt er nog goed voetbal vertoond, of heeft King Soccer daar afgedaan? Daarop zullen onze lezers een antwoord krijgen van iemand, die nog kort geleden met eigen ogen de Nederlandse voetballers in actie heeft gezien.

's-Gravenhage. — De voetbaluitslagen 1e klasse KNVB luiden:

Afdeling A: Wageningen—Enschede 0—0; HVC-Blauwwit 2—3; Elinkwijk—Heerenveen 2—1; DWS—GVAV 1—2; Vitesse—Leeuwarden 1—1; AGOVV—Haarlem 0—2.

Afdeling B: EDO—Goahead 0—0; Bequick— Volewijckers 0—1: Enschedese Boys—DOS 3—3; Ajax—Zwolseboys 5—1; NEC—Rigtersbleek 4—0; Heracles—Stormvogels 1—0.

Afdeling C: Hermes DWS—Excelsior 1—0; Kerkrade—Willem II 0—1; RBC—VVV 2—1; Limburgia—Sittardia 0—0; EBOH—NAC 3—4; Xerxes—PSV 1—0.

Afdeling D: DFC—Sparta 1—2; ADO—MVV 5—0; Brabantia—Eindhoven 0—2; Bleyerheide—Longa 1—2; Fijenoord—SVV 2—5; Noad—Juliana 0—1.

Europese zwem-kampioenschappen

Nederland vierde in waterpolo-tournooi

Turijn. — De Nederlanders Swijhuisen en Korteweg zijn er niet in geslaagd zich te plaatsen voor de eindstrijd 100 m. rugslag heren. In de eerste serie werd Swijghuisen vijfde; in de tweede serie Korteweg derde. De tijden die zij maakten waren niet voldoende voor een plaats in de finale.

Ook de Nederlandse deelnemers in de 200 m. herenschoolslag haalden de eindstrijd niet. Het waren Bekkering en van Zijl, die evenmin snel genoeg bleken om zich in de finale te plaatsen.

De finale *200 m. schoolslag* dames is gewonnen door de West Duitse Ursula Happe; de Nederlandse Rika Bruins werd zesde.

De Oost Duitser Klaus Bodinger won de 200 m. schoolslag heren. De Fransman Bozon was de sterkste op de 100 m. rugslag heren.

In het waterpolotournooi verloor het Nederlandse zevental in de finale kansloos met 8—3 van Hongarije. Zuid Slavië sloeg Italië met 3—1. Na afloop van deze wedstrijd moest de Belgische scheidsrechter onder politiegeleide uit het bad worden gebracht om beschermd te zijn tegen een tierende en woedende Italiaanse menigte.

De wedstrijd vier maal honderd meter estafette dames is gewonnen door Hongarije. De Nederlandse ploeg werd tweede met 0,4 sec. verschil.

Het Nederlandse waterpolozevental werd uitgeschakeld door een nederlaag van 4—0 tegen Joegoslavië. Ook in deze wedstrijd was het Nederlandse team teleurstellend en kleurloos. De spelers waren niet tegen hun tegenstanders opgewassen.

Hongarije won het Europees kampioenschap door van Italië met 8—1 te winnen. Hongarije en Joegoslavië hadden tenslotte evenveel punten maar omdat het Hongaarse doelgemiddelde beter was werden de Hongaren kampioen. Joegoslavië werd tweede. Italië derde en Nederland vierde.

Nieuw Delhi. — India heeft het Portugese voorstel om op 7 September besprekingen te openen over de benoeming van neutrale waarnemers om de grenssituatie tussen de Portugese enclaves en Indisch gebied te bestuderen, aangenomen. Maar India weigerde zich vooraf aan een agenda te binden.

Van het Fide-schaaktournooi

Nederland wint van IJsland

Amsterdam. — De uitslagen van de eerste ronde van de schaakolympiade van de FIDE — landentournooi — luidt:

Groep A: Oostenrijk tegen Griekenland ½—3½; Nederland—IJsland 2½—1½ (Donner slaat Olafsson; Cortlever remise tegen Gudmundsson; Prins remise tegen Palmasson; van Schelinga remise tegen Agustsson); Rusland—Finland 4—0.

Groep B: Argentinië—Tsjechoslowakije 2—2; Canada—Ierland 2½—½ (een partij afgebroken); Italië—Bulgarije ½—3½.

Groep C: Zweden-Saarland 4—0; Joegoslavië—Frankrijk 2½—1½; Denemarken—Noorwegen 1½—1½ (een partij afgebroken).

Groep D: West Duitsland—Luxemburg 4—0; Engeland—België 1½—2½; Hongarije—Columbia 4—0.

De uitslagen van de tweede ronde luiden:

Groep A: Griekenland — Rusland 0-4; Finland — Nederland ½ — 1½ (Salo verloor van Donner: Westerinen brak af met Cortlever; Kata Jisto brak af met Prins ;Fred remise met Kramer) Oostenrijk — IJsland 1—3.

Groep B: Ierland — Tsjechoslowakije 0-4; Canada — Bulgarije ½-½, rest afgebroken; Argentinië — Italië 1-0; rest afgebroken.

Groep C: Frankrijk — Saarland 2-0; rest afgebroken: Israel — Zuid Slavië 1½-½; een afgebroken partij; Zweden — Noorwegen 2-1; 1 afgeb.

Groep D: Columbia — Luxemburg 4-0; Zwitserland — Groot Britannië 1½—1 2 en 1 afgebr.; België —Hongarije 0-1, rest afgebroken.

Spionnage-complot in Griekenland

Athene. — De Griekse premier, maarschalk Papagos, heeft medegedeeld dat er een uitgebreid spionnage complot is ontdekt, waarmede communisten poogden inlichtingen te verkrijgen over het aandeel van Griekenland in de NAVO en in het door Griekenland met Turkije en Joegoslavië gesloten bondgenootschap. De spionnen gaven fantastische bedragen uit en zonden de politieke en militaire scholen in de Sovjet Unie een opleiding hebben ontvangen. De leider, generaal-majoor Charilaos Florkis, alias Kapetan Yiottis, is door de politie gearresteerd.